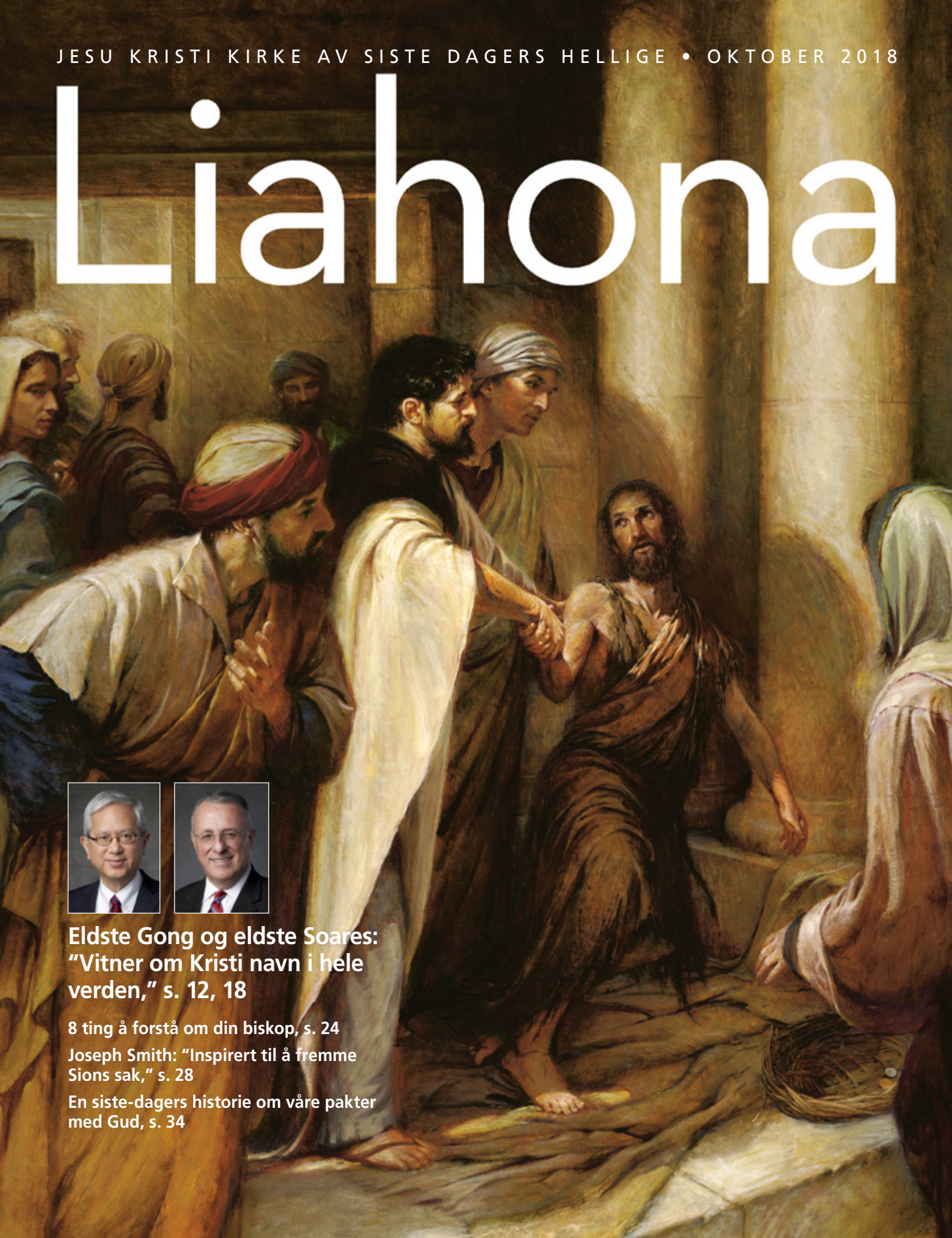

Liahona

**Eldste Gong og eldste Soares:
"Vitner om Kristi navn i hele
verden," s. 12, 18**

8 ting å forstå om din biskop, s. 24

**Joseph Smith: "Inspirert til å fremme
Sions sak," s. 28**

**En siste-dagers historie om våre pakter
med Gud, s. 34**

“KUNNSKAPEN OM AT VÅRE
**HIMMELSKE FORELDRE LA
PLANER FOR VÅR ULTIMATE
LYKKE OG OPPHØYELSE**

GIR OSS PERSPEKTIV, DET GIR OSS
IDENTITET SOM ELSKEDE BARN AV
GUDDOMMELIGE FORELDRE OG
ØKER VÅR LIT TIL HERREN.”

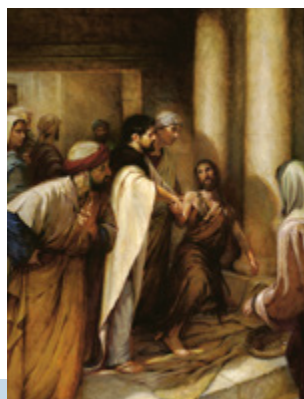
ELDSTE QUENTIN L. COOK

Fra "Hvor barmhjertig Herren har vært," side 34.

HOVEDARTIKLER

- 6 Prinsipper for omsorgstjeneste: Få hjelp til å hjelpe andre**
Hvordan vet vi når og hvordan vi skal involvere andre i vår omsorgstjeneste?

OMSLAGSSIDEN

Such as I Have I Give Thee, [Det jeg har, det gir jeg deg.] av Walter Rane.

- 12 Eldste Gerrit W. Gong: Elsk Herren og stol på ham**
Av eldste D. Todd Christofferson

- 18 Eldste Ulisses Soares: En mann uten svik**
Av eldste Neil L. Andersen

- 24 Det enhver biskop vil at menighetens medlemmer skal vite**
Av Michael Meyers
Noen ganger glemmer vi at biskoper er mennesker akkurat som oss, som gjør sitt beste for å yte god tjeneste i sitt kall.

- 28 Hellige: Kirkens historie – Kapittel 8: Jesu Kristi kirkes fremkomst**
Mens Mormons bok trykkes, blir flere mennesker ledet til den sanne kirken. Etter utgivelsen, organiserer Joseph Kirken.

- 34 Hvor barmhjertig Herren har vært**
Av eldste Quentin L. Cook
Medlemmer vil bli inspirert når de leser om trofaste siste-dagers-hellige i det nye bokverket om Kirkens historie.

KJAPP LESNING

- 4 Eksempler på tro: Michael Isaac – Bydgoszcz, Polen**
- 10 Hva vi tror på: Hva tiendepengene går til**
- 40 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Vår støtte og oppholdelse**
Av president James E. Faust

48

44 Vår motivasjon til å etterleve evangeliet

Av Mindy Selu

Vår grunn for å leve rettskaffent dreier seg egentlig bare om én ting.

48 Det første skrittet mot omvendelse

Av Aurilas Peterson

Å gå til biskopen krevde mye mot, men det utgjorde hele forskjellen.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Hvordan lar du ditt lys skinne?

50

50 Læring på Herrens måte

Av eldste David A. Bednar

Når vi lar Ånden få være læreren, vil vår evne til å lære vokse.

54 5 måter å lære fra generalkonferansen på

Se på disse ideene for å lære mer fra generalkonferansens budskap.

56 Undervist ved Den hellige ånd.

Disse tenåringene deler det de lærte fra generalkonferansen.

58 Plakat: Hvis du lytter

59 Fakta om generalkonferansen

60 Spørsmål og svar

Hvordan kan jeg innby Ånden i mitt hjem når folk slåss eller krangler?

62 Veivalg som forbereder deg til fremtiden

Disse erfaringene fra fire unge voksne kan vise deg hvordan du kan lykkes i fremtiden.

72

66 Del Guds kjærlighet

Av Allie B.

Da vi flyttet, la jeg merke til at det ikke var så mange mennesker i grenen vår. Så jeg bestemte meg for å gjøre noe med det.

67 Bønn i dalen

Av Carsen K.

Jeg var redd vi aldri ville finne veien tilbake til bilen.

68 La ditt lys skinne: Skinnende lys i Den tsjekkiske republikk

70 Apostler vitner om Kristus

Av eldste Jeffrey R. Holland

71 Vår side

72 Tro, håp og nåde – del 3: Håp i Nederland

Av Megan Armknecht

74 Mormons bok-leseklubb

75 Helter i Det gamle testamente: Ester var modig

76 Historier fra Skriftene: Dronning Ester

Av Kim Webb Reid

79 Fargeleggingsside: Jeg kan hjelpe andre til å føle seg elsket

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Hugo E. Martinez

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Becky Craven
Rådgivere: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Administrerende direktør: Richard I. Heaton
Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Francisca Olson

Tekst og redigering: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Øversettelse: Kirkens oversettelseskontor

Distribusjonssjef: Troy R. Barker

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 87 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.
Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Joanna Bjerga

Haraldskroken 31

4041 Hafsfjord

Tlf.: 41021116

E-post: jobbberg@gmail.com

Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filippinsk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshalleisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkrområder.)
© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Enkeltpersoner kan kopiere stoff fra *Liahona* til personlig, ikke-kommersiell bruk (også til kall i Kirken), om ikke annet er oppgitt. Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles. Visuelt materiell kan ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett kan sendes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 82 No. 10 LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

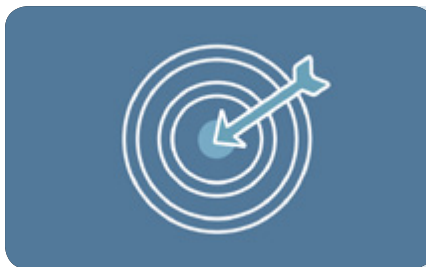
Mer på Internett

Les artikler og send inn din egen på liahona.lds.org

Finn inspirerende og delbare budskap (på engelsk, portugisisk og spansk) på [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

Send tilbakemelding til liahona@ldschurch.org

Abonnér via store.lds.org
Eller besøk et distribusjonssenter, spør menighetens ledere, eller ring 1-800-537-5971 (USA og Canada)

IKONER FRA GETTY IMAGES

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Ansettelse, 62

Biskoper, 24, 48

Bønn, 4, 40, 41, 67, 68

Den hellige ånd, 50, 56, 60

Det gamle testamente, 75, 76

Eksempel, 68

Enhets, 24, 43, 60

Generalkonferanse, 54, 56, 58, 59

Jesus Kristus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

Kirkens historie, 28, 34

Kirkens ledere, 12, 18

Kjærlighet, 66, 79

Misjonærarbeid, 43, 66

Mormons bok, 28, 74

Mot, 75, 76

Motgang, 4

Omsorgstjeneste, 6, 24

Omvendelse, 48

Profeter, 42, 71, 80

Selvhjelpenhet, 40, 62

Templer, 42, 71

Tiende, 10

Tilgivelse, 48, 72

Tro, 4, 40, 42, 44

Vitnesbyrd, 56, 68, 71

Vår himmelske Fader, 34, 43

Å lære, 50

Åpenbaring, 41, 50

EKSEMPLER PÅ TRO

“Sykdom kan føre til mange gode ting,” sier Michael, som lider av nyresvikt. Fordi sykdommen hans førte til at han fikk større takknemlighet for evangeliet, sier han, “er det en god prøvelse.”

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Michael Isaac

Bydgoszcz, Polen

I begynnelsen var jeg sint.

“Hvorfor meg?” ba jeg. Jeg har tjent deg, Herre.” Etter en stund forsto jeg. I Skriftene står det: “den som har tro på meg til å bli helbredet og ikke er bestemt til å dø, skal bli helbredet” (L&p 42:48).

Kirkens medlemmer fortsetter å be for meg, men helsen min blir verre. De tror at bønnene deres ikke blir hørt, men de blir hørt for på grunn av dem blir de bedre mennesker og jeg føler kjærligheten de viser meg.

Selv om jeg var frisk, hvor mye tid ville være igjen i min alder? Likevel har jeg mye foran meg.

Jeg har Kirken. Jeg har en måte å kontakte Gud på gjennom bønn, gjennom faste og gjennom alt vi gjør. Hva annet trenger jeg?

Noen ganger sier jeg til meg selv, “Kanskje det er derfor jeg er syk, slik at jeg kan forstå hvilken storartet ting jeg er en del av, hvilken storartet sak dette er.”

FINN MER

Lær mer om å møte livets utfordringer med håpets kraft fra president Russell M. Nelson på lds.org/go/10185. Du kan finne flere eksempler på tro på lds.org/go/18.

Prinsipper for omsorgstjeneste

FÅ HJELP TIL Å HJELPE ANDRE

Hvordan involverer vi andre når vi trenger hjelp i vår omsorgstjeneste?

Delta i omsorgsintervjuer og på første søndags rådsmøter.

Da multipel sklerose gjorde at Kathy ble bundet til rullestolen, oppdaget hun at hun trengte hjelp hver kveld til å komme seg fra stolen og til sengen. Denne oppgaven var for stor for bare ett medlem. Så eldstenes quorum rådslo om hennes situasjon, og bestemte seg for å sette opp en timeplan for å hjelpe henne hver kveld.¹

Når vi blir kjent med behovene og de sterke sidene til dem vi tjener, kan vi finne ut at vi trenger hjelp til å dekke behovene deres. Omsorgsintervjuer og første søndags rådsmøter er to muligheter til å drøfte hvordan andre kan involveres på en passende måte.

Omsorgsintervjuer

Disse kvartalsvise intervjuene mellom omsorgssøstre og Hjelpeforeningens presidentskap eller omsorgsbrødre og eldstenes quorumspresidentskap, er de eneste *formelle* rapportene vi må avlegge angående

dem vi yter omsorgstjeneste til. Et omsorgsintervju er en mulighet til minst én gang i kvartalet å (1) rådslå om sterke sider, behov og utfordringer i tildelte familier og enkeltpersoner, (2) avgjøre hvilke behov quorumet, Hjelpeforeningen eller menighetsrådet kan hjelpe til med, og (3) lære av ledere og bli oppmuntret i omsorgstjenesten.

Eldstenes quorumspresident og Hjelpeforeningens president kommuniserer viktige behov direkte til biskopen, og vil motta råd og veiledning fra ham.

Du kan finne mer informasjon om omsorgsintervjuer på ministering.lds.org.

Å gjøre omsorgsintervjuer meningsfulle

For å støtte president Russell M. Nelsons uttalelse om at omsorgstjenesteprogrammet vil være en avgjørende faktor som vil være retningsgivende for Kirkens fremtid, sa eldste Gary E. Stevenson i De tolv apostlers

Artiklene "Prinsipper for omsorgstjeneste" har til hensikt å hjelpe oss å lære å ha omsorg for hverandre – de skal ikke deles i form av budskap under besøk. Når vi blir kjent med dem vi yter tjeneste for, vil Den hellige ånd tilskynde oss til å vite hvilket budskap de kan ha behov for i tillegg til vår omsorg og medfølelse.

JESUS INVOLVERTE ANDRE

Jesus mettet en folkemengde på 5000 personer med bare fem brød og to små fisker. Les Johannes 6:5–14 for å identifisere hvor mange ganger Frelseren involverte andre i denne omsorgstjenesten.

quorum: "Virkeligjørelsen av hans visjon ... kan være betinget av hvor godt omsorgsbrødre og -søstre blir opplært og engasjert i omsorgsintervjuet."²

Fire forslag til omsorgsbrødre og -søstre:

- Gå til intervjuet i den hensikt å søke råd. Vær rede til å lære.
- Vær forberedt til å drøfte behov som du kan trenge hjelp til å dekke.
- Fokusér på personens evner og sterke sider, ikke bare deres behov.
- Kontakt presidentskapet for å rådslå mellom kvartalsintervjuene om nødvendig.

Fem forslag for ledere:

- Intervjuer trenger ikke være lange, men sett av nok tid på et sted som gir mulighet til en meningsfylt samtale.
- Benytt anledningen til å yte omsorgstjeneste til omsorgsbroren eller -søsteren.
- Ikke still spørsmål som gir inntrykk av at du ganske enkelt teller besøk eller krysser av for at du har hatt kontakt ("Fikk du gjort all omsorgstjenesten?") Still spørsmål som forsterker ønsket oppførsel ("Hvilke tilskyndelser har du følt når du har bedt for familien? Hva skjedde da du fulgte disse tilskyndelsene?").

- Lytt oppriktig og ta notater.
- Rådfør dere med hverandre. Ledsagerpar er berettiget til inspirasjon for dem de er tildelt å yte omsorgstjeneste for.³

Spørsmål og svar om omsorgsintervjuer

Hva er et omsorgsintervju?

Det er en drøfting mellom omsorgsbrødre og et medlem av eldstenes quorumpresidentskap eller mellom omsorgs-søstre og Hjelpeforeningens presidentskap i omgivelser som gir dem mulighet til å søke og motta inspirasjon fra Den hellige ånd. Som et resultat av dette, kan omsorgsbrødre og -søstre bli inspirert til å våke over, vise kjærlighet til, undervise og trøste på Frelserens måte.

Må disse kvartalsvise intervjuene være ansikt til ansikt?

De skulle vanligvis gjennomføres ansikt til ansikt, men kan gjennomføres på telefon eller via Internett hvis det er upraktisk å møtes ansikt til ansikt. Vanligvis vil begge ledsagerne være tilstede i intervjuet når det passer.

Hva er hensikten med et omsorgsintervju?

Omsorgsintervjuer er en mulighet for omsorgsbrødre og -søstre til å gjennomgå situasjoner slik de er nå, legge planer for fremtiden og få nødvendig hjelp til de enkeltpersonene eller familiene de yter omsorgstjeneste til. Det er en anledning til å snakke om hvilke ressurser quorumet og Hjelpeforeningen kan bidra med.

Hvordan håndterer jeg konfidensielle eller sensitive saker?

Omsorgsbrødre og -søstre deler konfidensiell informasjon bare med eldstenes quorumpresident eller Hjelpeforeningens president – eller direkte med biskopen. Konfidensielle eller sensitive opplysninger skulle ikke deles på første søndags rådsmøter.

Du kan se opplæringsvideoer om omsorgsintervjuer på ministering.lds.org/nor.

Rådslagning om andres behov er det sentrale i omsorgsintervjuer. Se også artikkelen *Prinsipper for omsorgstjeneste, "Rådslå om deres behov", i september 2018-nummeret.*

Første søndags rådsmøter

I tillegg til omsorgsintervjuer, er første søndags rådsmøter en annen måte å involvere andre på i omsorgstjeneste. På møter i Hjelpeforeningen og eldstenes quorum, kan inspirasjon komme til dem som er tilstede gjennom Ånden og fra andre i gruppen.

Formålet med et rådsmøte er å:

- “Rådføre seg med hverandre om lokale ansvarsoppgaver, muligheter og utfordringer,
- lære av hverandres innsikt og erfaringer, og
- planlegge måter å handle på ifølge tilskyndelser som er mottatt fra Ånden.”⁴

Rådsmøter er mer en drøfting: Møtene leder oss til å handle som enkeltpersoner eller som en gruppe etter Åndens inspirasjon. Medlemmene kan føle et ønske om å bidra i Herrens verk som et resultat av disse møtene.

Oppfordring til å handle

“Vår bønn i dag”, sa eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “er at hver mann og kvinne – og våre eldre unge menn og unge kvinner – [vil få] et sterkere ønske om å vise dyptfølt omtanke for hverandre, med Kristi rene kjærlighet som eneste motivasjon for å gjøre det.”⁵ ■

NOTER

1. Se *Mormon Messages* video “Lift”, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, i “Ministering Interviews” [Omsorgsintervjuer] (video), ministering.lds.org.
3. Se Russell M. Nelson, i “Omsorgstjeneste” *Liahona*, mai 2018, 100.
4. *Kom, følg med meg – Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen* i *Ensign* eller *Liahona*, nov. 2017, 140; også tilgjengelig på comefollowme.lds.org.
5. Jeffrey R. Holland, “Være til hjelp for [dem] og styrke dem”, *Ensign* eller *Liahona*, mai 2018, 103.

HVA TIENDEPENGENE GÅR TIL

Hva skjer med pengene du betaler i tiende?

Du tjener penger.

Du gir 10 prosent av inntekten din i tiende (se L&p 119).

Du gir tienden til et medlem av biskopsrådet eller grenspresidentskapet eller sender den via Internett på donations.lds.org.

Ved Kirkens hovedkvarter utgjør Det første presidentskap, De tolv apostlers quorum og Det presiderende biskopsråd Rådet for disponering av tiendemidler (se L&p 120). Under Herrens ledelse tar de inspirerte avgjørelser for hvordan disse hellige tiendemidlene skal brukes.

TIENDE KAN BRUKES TIL:

Oppføring og vedlikehold av templer, møtehus og andre av Kirkens bygninger

Drift av Kirkens utdanningsprogrammer

Trykking av Skriftene og annet materiell

Gjøre slekthistorisk arbeid

Yte velferdstjeneste og humanitærinnsats

Gjøre misjonærarbeid

Sørge for aktiviteter i Kirken som er fellesskapsfremmende, mellom menighetens eller grenens medlemmer

LÆR MER

- Eldste David A. Bednar, "Himmels luker", generalkonferansen i oktober 2013
- Malaki 3:7-18
- "Tiende", *Tro mot pakten* (2004), 155-56

Av eldste D. Todd Christofferson

i De tolv apostlers quorum

ELDSTE GERRIT W. GONG: Elsk Herren og stol på ham

Som nylig gift avgangsstudent ved University of Oxford i England, lærte Gerrit W. Gong gjennom personlig erfaring at når vi elsker Herren og stoler på ham, vil han hjelpe oss, veilede oss og styrke oss.

Gerrit fikk et internasjonalt forskningsstipendiat fra Rhodes Scholar og jobbet for å fullføre to grader innen høyere utdanning, en av dem en doktorgrad. Samtidig tjente han i biskopsrådet i Oxford menighet. Han og hans hustru, Susan, husket et råd eldste David B. Haight (1906–2004) i De tolv apostlers quorum ga da han utførte velsesseremonien deres i Salt Lake tempel. “Han fortalte oss at vi alltid skulle ha et kall,” sier eldste Gong. “Vi visste at hvis vi stolte på Gud og gjorde vårt beste, ville han hjelpe oss.”

Gerrit og Susan mottok “guddommelig hjelp og øm barmhjertighet,” forteller han. Mens han fortsatte i biskopsrådet fullførte Gerrit alle sine akademiske krav for en doktorgrad, unntatt sin doktoravhandling. Han spurte biskopen i Oxford menighet, Alan Webster, om en prestedømsvelsignelse. I velsignelsen mottok Gerrit dette løftet: “Fortsett å gjøre alt du kan, og Herren vil velsigne deg.”

To av menighetens medlemmer var erfarne advokatsekretærer, og de meldte seg frivillig til å hjelpe ham med å skrive manuset. Gerrit klarte å fullføre doktoravhandlingen sin i løpet av noen få måneder. Han fullførte

faktisk både en master- og en doktorgrad i løpet av kun tre år. Ved avslutningen av studiene sine takket han også ja til en forskerstilling ved universitets fakultet. Opplevelsen ved Oxford styrket hans tillit til Herren, en tillit som har vart frem til i dag og som vil fortsette å velsigne Gerrit W. Gong i sitt virke i De tolv apostlers quorum.

Brød og fisk

“Herren er vennlig og nådig, og han ønsker å velsigne oss,” sier eldste Gong. “Om vi gjør vårt beste, vil han sette oss i stand til å gjøre mer enn vi ellers ville ha klart. Det er som brødet og fisken som ble mangedoblet. Herren bruker det som er tilgjengelig og forstørrer det langt mer enn hva vi ville kunne ha klart på egenhånd.”

Brødet og fisken-prinsippet er også sant når det kommer til læring, sier han. “Selv når formell utdanning ikke er tilgjengelig, er det Åndens læring som teller, fordi læring er evig. Vi kan alle søke etter lys og sannhet, uavhengig av våre omstendigheter. Når vi gjør dette, vil Herren hjelpe oss å finne det.”

Tilhørighet til pakten

Mens han var ved Oxford, lærte eldste Gong et annet prinsipp i evangeliet, et han kaller “tilhørighet til pakten.”

“Når vi kommer nærmere Herren, kommer vi også nærmere andre,” sier han. “Ved Oxford

Eldste Gong tilskriver mye av sin lykke til sine foreldre, Jean og Walter, og til sin hustru Susan. Hans foreldres hjem “var fylt med en dyp ærbødighet for Guds kjærlighet for hvert av sine barn,” sier han. Da eldste Gong møtte sin hustru for første gang, følte han at Susan var en han alltid hadde kjent.

sier ting som, ‘vi jobbet med deg da du var i høyrådet,’” sier eldste Gong, “og det går begge veier. Jeg er takknemlig for en stavsprezident og et menighetsråd som hjalp meg som ung biskop. Vi står alle i gjeld til foreldre, svigerforeldre, naboer, misjonsprezidenter, søstre og prestedømsledere som er snille mot oss, veileder oss og oppmuntrer oss til å komme til Kristus.”

Familiearv

Eldste Gongs familie spores tilbake 34 generasjoner til Den første Dragon Gong som ble født i år 837 e.Kr. Eldste Gongs besteforeldre emigrerte fra Kina til USA. Hans mor, Jean, ble

verdsatte Susan og jeg vår erfaring i menigheten like mye som vår akademiske erfaring. Mange av våre kjæreste venner til denne dag er mennesker fra Oxford menighet.

Blant disse vennene er Tim og Katherine Witts, som minnes at de reiste til tempelet med familien Gong. “Jeg husker klart og tydelig at bror Gong tok av seg klokken slik at han ikke skulle bli distraherert eller begrenset av tid når han jobbet med evige saker,” sier søster Witts. “Den lille handlingen har hjulpet meg i å være mer flittig i mitt eget tempelarbeid.”

Familien Gong møter ofte venner de kjenner på grunn av evangeliet. “Folk

medlem av Kirken som tenåring på Hawaii, USA, og gikk senere på Brigham Young University i Provo, Utah, USA, hvor hun bodde med familien til Gerrit de Jong, den første dekanus ved College of Fine Arts. "Familien de Jongs hjalp meg å forstå hva en familie i evangeliet er," sier hun.

Etter BYU gikk Jean på Stanford University i Palo Alto, California, USA hvor hun møtte Walter A. Gong. "Han var allerede kristen og forsto raskt hva det gjenopprettede evangeliet tilbyr," sier Jean. Han ble medlem av Kirken, og ett år senere giftet de seg i Salt Lake tempel. Begge arbeidet med utdanning og brukte samlet mer enn 70 år på å undervise.

"Pappa ble også patriark," sier eldste Gong, "og fordi patriarkalske velsignelser ble gitt i hjemmet vårt, ble hjemmet fylt med en dyp ærbødighet for Guds kjærlighet for hver av sine barn."

Den 23. desember 1953, i Redwood City, California, ble den første av Jean og Walters tre barn født. "Hans fornavn, Gerrit, er nederlandsk, for å ære Gerrit de Jong," forklarer Jean. "Mellomnavnet hans er Walter, for å ære sin far. Og slektsnavnet er kinesisk, som ærer arven hans."

Jean sier Gerrit var omsorgsfull mot sine yngre søsken Brian og Marguerite. "Han likte å hjelpe dem," sier hun, "selv med små ting som å lære dem å knytte skolissene sine." Hun husker at hun kom hjem fra kirken en dag og overhørte Gerrit og Brian si at de syntes at en nadverdsmøtetale var kjedelig. "Så jeg utfordret dem: 'Prøv å kom opp med en bedre tale selv da'. De tok utfordringen og begynte å lytte mer nøye til alle talene," sier hun.

Som tenåring likte Gerrit å gå fotturer og dra på overnattingsturer sammen med andre

Fra venstre: Marjorie og Gordon B. Hinckley hilser på Gerrit og Susan under Gongs bryllupsmottakelse. Som misjonær i Taiwan underviste eldste Gong en familie, og flere år senere, som generalautoritet, møtte han barnebarnet til en av døtrene i familien. I Vietnam, malte eldste og søster Gong et veggmaleri som en måte å gi glede til barn med utfordringer. Medlemmer av familien Gong sammen med dem som hjalp til med malingen av veggmaleriet i Vietnam.

unge menn i menigheten sin. Wally Salbacka, en livslang venn, husker spesielt én overnattingstur. "Jeg var der med Gerrit og hans bror Brian og en venn som ikke var medlem av vår Kirke. Av en eller annen grunn begynte vi å synge salmer. Gerrit sang melodien, Brian sang tenor og jeg sang bass. Jeg tror vi sang 10 eller 20 salmer, bare fordi det var en glede å synge. Det var en flott opplevelse. Vår venn som ikke var medlem av Kirken ble imponert."

Bror Salbacka husker også at Gerrit på videregående skole spurte heiajenglerne om de kunne gjøre stille heiarop for sjakklaget. "Han overbeviste dem om at moralsk støtte er bra for alle," sier han, "og de kom

faktisk til en turnering!"

Etter videregående skole gikk eldste Gong på Brigham Young University. Fra 1973 til 1975 tjente han i Taiwan Taipei misjon, deretter returnerte han til BYU hvor han mottok en bachelorgrad i asiatiske studier og universitetsstudier i 1977.

Stevnemøter og ekteskap

Etter sin misjon meldte eldste Gong seg frivillig til å holde søndagskveldenes temaaftener

ved Provo Missionary Training Center. Temaaftenerne hjalp misjonærene som skulle til Taiwan bli kjent med folket, skikkene og kulturen der. En av misjonærene var søster Susan Lindsay fra Taylorsville, Utah, datter til Richard P. og Marian B. Lindsay. Bror Lindsay var medlem av De syttis annet quorum. "Det følte som at Susan var en jeg alltid hadde kjent," sier eldste Gong.

To år senere, noen måneder etter at Susan hadde returnert til BYU etter sin misjon, var Gerrit i Provo med sin familie. Hans far underviste ved universitetet og Gerrit hadde planlagt et to ukers besøk. Besøket ble utvidet til fire uker, ettersom han og Susan hadde stevnmøter hver dag. Så reiste Gerrit til Hawaii for en praktikantstilling før han dro tilbake til Oxford.

"Vi holdt kontakt fra to forskjellige verdenshalvdelar," minnes eldste Gong. "Jeg forsøkte å studere i England

samtidig som jeg prøvde å lære alt jeg kunne om henne fra den andre siden av Atlanterhavet."

"Vi forlovet oss over telefonen," sier søster Gong. "Han kom hjem igjen til Thanksgiving, og vi giftet oss den første dagen tempelet åpnet i det nye året." To uker senere flø de til England og startet et nytt liv sammen.

"Når folk gifter seg, sies det at to familier blir en," sier eldste Gong. "Og det er virkelig det som skjedde med meg. Jeg føler meg som en del av familien Lindsay, like mye som jeg er en del av familien Gong."

En strålende karriere

Etter å ha vært en kort tid ved fakultetet ved Oxford, ble Gerrits karriere endret til regjeringstjeneste ved Washington, D.C, USA. I 1984 jobbet han i staben til gjenvalgskampanjen for Reagen-Bush. Der delte han kontorlokalet med Mike Leavitt, som senere ble guvernør i Utah. "Gerrit var observant og ettertensksom," sier bror Leavitt, "men det han var mest kjent for var sin endeløse godhet."

I 1985 jobbet Gerrit som spesialassistent til statssekretæren i Utenriksdepartementet. I 1987 ble han spesialassistent til USAs ambassadør i Beijing, Kina. Og fra 1989 til 2001 fylte han flere stillinger ved Center for Strategic and International Studies i Washington, D.C. Han returnerte deretter til den akademiske verden da han aksepterte en stilling som assistent til presidenten for strategisk planlegging ved BYU. Han jobbet i denne stillingen i ni år.

Carri Jenkins, assistenten til presidenten for universitetskommunikasjon ved BYU, satt på kontoret ved siden av. Hun husker Gerrit Gongs evne til å oppmuntre de rundt seg. "Hvis du ikke hadde tillit til at du kunne ta på deg en vanskelig oppgave, hadde han den tilliten for deg," sier

hun. “Han gjorde alt i sin makt til å veilede deg, gi deg håp og la deg gå fremover og vise deg verdig.”

Føderaldommer Thomas B. Griffith, som kjente eldste Gong både i Washington og på BYU, beskriver det å omgås ham slik: “Ved slutten av en samtale, innser du at fokuset har vært på deg. Han er en fantastisk lytter. Og han stiller spørsmål som får deg til å tenke.”

Cecil O. Samuelson, emeritusmedlem av De sytti og tidligere president ved BYU, sier at eldste Gong er “som oftest stille, men hjulene snurrer alltid.”

Familieliv

Gerrit og Susan Gong ble foreldre til fire sønner – Abraham, Samuel, Christopher og Matthew – som vokste opp i mange ulike omgivelser.

“Da vi var i Beijing, fikk barna velsignelsen av å bli hverandres bestevenner,” sier eldste Gong.

“På den ene siden, hadde de muligheten til å se et utvidet syn på verden,” legger søster Gong til. “På den annen side, hjalp det oss å bli sammensveiset som familie. Våre gutter sier at det beste vi gjorde som foreldre var å gi dem brødre.”

“En gang innløste vi fly-bonuspoengene våre,” sier eldste Gong. “Vi lot hver person velge en destinasjon. Vi startet i Washington, D.C., der vi bodde, og dro så til England, Tsjekkia, Hellas, Tyrkia, India, Kina og Japan.

Vi hadde en streng regel under den reisen,” sier Susan. “Overalt vi reiste, måtte vi spise det som lokalbefolkningen spiste.” Til slutt, i Japan ved slutten av reisen, fortalte eldste Gong sine sønner at han ville ta dem med til en restaurant verdenskjent for biff. På McDonalds spiste fire sultne sønner og to foreldre 17 hamburgere!

“Både mor og far satte det å lære av erfaring høyt,” sier Abraham. “Pappa tenker grundig på hvordan erfaringer former folk, inkludert hele kulturer.” Abraham sier også at faren “er forsiktig med hva han sier fordi han må mene fullstendig og tro fullstendig på det han sier.”

Sam husker at “selv når han var så opptatt som han var ved Utenriksdepartementet, tok far seg alltid tid hver kveld til å hjelpe og trene meg til en tredjeklasses mattekonkurranse som jeg ønsket å delta i, som het ‘Challenge 24.’ Han sa at hvis jeg vant skulle vi ha en fest med iskrem og 24 ulike typer strø.” Sam kom til den nasjonale finalen men vant ikke. Familien Gong spiste iskrem likevel. Men det var ikke lett å komme opp med 24 ulike strøtyper – en var tørket kjøtt.

Christopher og Matthew kommenterer hvor mye de “setter pris på tilliten, kjærligheten og hengivenheten vår mor og far deler.” Det er en kjærlighet eldste og søster Gong deler med hverandre så vel som med hver av sønnene og med slektningene.

“Gerrit er en hengiven far, men også en hengiven sønn og bror,” sier Susan. “Disse rollene er viktige for ham. Han hjelper oss å forstå at familieforhold er det viktigste av alt.”

Erfaring i Kirken

Selv om han har vært opptatt med karriere og familie fortsatte eldste Gong villig å tjene i Kirken, og utførte kall som høyrådsmedlem, høyprestenes gruppeleder, Søndagsskolens president i staven, Seminar-lærer, biskop, stavens misjonspresident, stavspresident og områdesytti.

Uansett hva han blir kalt til å gjøre, også i sitt familieliv, viser han konsekvent visse karaktertrekk. “Han ser alle som en sønn eller datter av vår himmelske Fader,” sier søster Gong. “Men først av alt, elsker han Herren. Han ønsker virkelig av hele sitt hjerte å bygge opp riket og velsigne vår himmelske Faders barn.”

Og han beundrer sin hustru. “Uansett hva jeg blir bedt om å gjøre,” sier han, “er Susan alltid ved min side. Hun er komfortabel med alle og orientert mot andre mennesker. Hun

Fra venstre: I Thailand møtte eldste Gong med Hans Eminense Francis Xavier Cardinal Kriengsak Kovithavanij, den katolske erkebiskopen i Bangkok. Eldste Gong liker å reise på far og sønn-turer med sønnene sine, slik som denne reisen til Canada med sønnen Sam. Eldste Gong delte sine tanker om livets brød med Seminar- og Institutt-lærere i 2017. Søster Gong utveksler hilsener i hjemmet til et kambodsjsansk medlem.

har alltid vært villig til å reise til nye steder og prøve nye ting, noe jeg er takknemlig for.”

Tjeneste i De sytti

Den 3. april 2010 ble eldste Gerrit W. Gong oppholdt som en generalautoritet sytti. Han ble tildelt området Asia, med hovedkvarter i Hong Kong. Han ble senere president for området Asia. Den 6. oktober 2015 ble eldste Gong oppholdt til De syttis presidentskap. Der fortsatte hans internasjonale opplevelse, inkludert tilsyn med ulike områder i verden slik som Afrika og Sentral-Amerika.

“Du møter og blir glad i de hellige på alle disse stedene,” sier han. “Du føler deg velsignet når folk forteller deg om sin tro, fordi deres opplevelse av at Gud virker i deres liv blir en del av å forstå hvem Gud er og hvordan han elsker oss.”

“Uansett hvilken situasjon vi sender eldste Gong inn i, føler de som er involvert at de har funnet en venn,” sier president Russell M. Nelson. “Han har et høyt kunnskapsnivå, men han er ydmyk. Han tilpasser seg til folk på alle nivåer og er alltid overbevisende og godt forberedt.”

Kalt som en apostel

Da president Nelson ga eldste Gong kallet om å virke som medlem av De tolv apostlers quorum, tok profeten “kjærlig hendene mine i sine, med min kjære Susan ved min side, og ga meg dette hellige kallet fra Herren som tok pusten fra meg” (“Jesus Krist oppstanden er,” *Liahona*, mai 2018, 97). Ydmyk, men sikker på sin kjærlighet og tillit til Herren, aksepterte eldste Gong kallet. Han ble oppholdt 31. mars 2018. Omhyggelig forberedt av Herren, vil han nå tjene blant “spesielle vitner om Kristi navn i hele verden” (L&P 107:23). ■

Av eldste Neil L. Andersen

i De tolv apostlers quorum

ELDSTE ULISSES SOARES: En mann uten svik

I begynnelsen av hans virke, da Jesus valgte sine apostler, så han Natanael komme mot ham. Han merket seg øyeblikkelig Natanaels godhet, og sa: “Se, det er en ekte israelitt, en som det ikke er svik i.”¹

Jesus visste at Nathanael var en mann med rent hjerte, ærlige hensikter og uten hykleri eller svik. Herren elsker den slags rettfærdig integritet, og han kalte Natanael som apostel.²

Ulisses Soares er som Natanael i fordums tid, og Frelseren har kalt ham også.

“Mine foreldres lys”

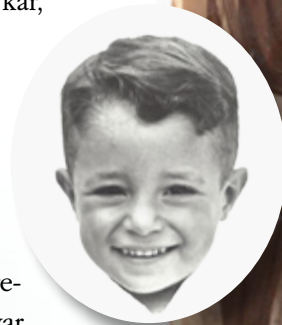
Ulisses er yngst av fire brødre, og ble født i São Paulo, Brasil, 2. oktober 1958. Han kom fra beskjedne kår, men foreldrene hans, Aparecido og Mercedes Carecho Soares, var hederlige, hardtarbeidende mennesker som oppriktig lyttet til misjonærene. De ble medlemmer av Kirken i 1965 da Ulisses var seks år gammel.

“Jeg så aldri bror Aparecido gå glipp av et møte,” sier Osiris Cabral som virket som stavsprezident da Ulisses var en ung mann. “Mercedes var også veldig trofast. Ulisses arvet foreldrenes innsatsvilje.”

Ulisses’ naturlige gode hjerte blomstret mens han lærte Herrens veier. “Jeg vokste opp i Kirken og fulgte mine foreldres lys,” sier eldste Soares. Mens han fulgte det lyset, vokste vitnesbyrdet hans på tross av motstand.

“Jeg var det eneste medlemmet av Kirken på skolen min, og de andre guttene prøvde alltid å dra meg ned og presse meg til å gjøre ting som var galt,” sier han. “Jeg måtte lære å forsvare meg selv i disse utfordringene, men jeg stolte alltid av hele mitt hjerte på at Herren ville hjelpe meg å lykkes. Jeg lærte som ung mann at om du gjør din del, vil Herren gjøre sin. Men du må holde godt fast i hans hånd og i hans evangelium.

Da Ulisses var 15 år ba biskopen ham om å undervise en søndagsskoleklasse for ungdom. En leksjon han underviste handlet om å få et vitnesbyrd om evangeliet. Ulisses hadde

studert Mormons bok, hadde alltid følt at Kirken var sann og trodde på Frelseren Jesus Kristus.

Mens han forberedte leksjonen ønsket han å dele et sterkt vitnesbyrd til klassen om evangeliets sannhet. “Jeg studerte og ba inderlig,” minnes eldste Soares. “Etter at jeg knelte ned, kom en svært god følelse til mitt hjerte, en stille røst som bekreftet for meg at jeg var på den rette stien. Den var så sterk at jeg aldri ville kunne si at jeg ikke vet.”

Da Ulisses ble mer moden lærte han at hvis han ville gjøre mer enn det som var forventet eller bedt om, ville Herren velsigne ham rike-
lig. En slik anledning kom da han forberedte

Ulisses Soares “vokste opp i Kirken og fulgte lyset” til sine foreldre, Aparecido og Mercedes Soares (venstre). Mens Ulisses stolte på Herren på tross av motstand, lærte han som gutt å holde fast til Frelseren og hans evangelium.

beide lønnslisten for en bedrift.

Etter å ha bestått en vanskelig opptaksprøve, begynte han å studere regnskapsføring ved en teknisk høyskole om kvelden. Hver måned, etter å ha betalt tiende, sparte han penger til misjonen. Etter et år ble han overført til firmaets regnskapsavdeling.

“Slik sparte jeg penger til misjonen min,” sier eldste Soares. “Og hver måned i løpet av de tre årene før jeg dro, kjøpte jeg noe jeg trengte – en skjorte, en bukse, et par sokker, et slips og en koffert.” Han trengte også, og mottok, sterk kjærlighet og støtte fra foreldrene sine og lokale ledere.

seg til misjon. Under samtaler med Ulisses, la biskopen vekt på viktigheten av å adlyde budene og leve verdig. Han understrekte også økonomisk forberedelse.

I dag bidrar alle misjonærer fra Brasil til misjonskostnadene sine, og mange familier bidrar med alle kostnadene. Da Ulisses nærmet seg misjonær-alderen, bestemte han seg for å tjene alle pengene han trengte til misjonen sin. Ved å ta i bruk den sterke arbeidsmoralen han hadde lært seg da han arbeidet i farens lille firma, sammen med evnen til å skrive raskt på tastatur, fant Ulisses en jobb; å utar-

Ulisses ble kalt til Brasil Rio de Janeiro misjon. Han tjente den første delen av sin misjon under president Helio da Rocha Camargo, som senere ble den første generalautoritet kalt fra Brasil. Ulisses begynte sin misjon tidlig i 1978. Det første tempelet i Latin-Amerika ble innviet senere det året i São Paulo av president Spencer W. Kimball (1895–1985).

I januar 1980 gikk Ulisses og hans ledsager, som heller ikke hadde mottatt sin begavelse, på en buss i Rio de Janeiro for å dra på en åtte timers lang reise til São Paulo Brasil tempel. Ulisses' foreldre og søsken møtte ham der, og familien Soares ble beseglet for tid og all evighet. Ulisses har aldri glemt de fem timene sammen i São Paulo tempel. Senere den dagen, returnerte han og ledsageren til misjonsmarken.

Sett Gud først

Ulisses hadde en vellykket misjon, som styrket vitnesbyrdet hans videre. Da han kom hjem fant han en jobb og begynte å studere regnskapsføring og økonomi ved et lokalt universitet.

Han hadde vært hjemme i omtrent syv måneder da han støtte på "søster Morgado" på en flerstavsdans. Ulisses hadde virket som hennes soneleder for en tid, og de to tilbragte kvelden med å snakke sammen og dele historier fra misjonen. Tre uker senere begynte de å gå ut sammen.

Rosana Fernandes Morgado var åtte da hennes eldre søster Margareth begynte å ta henne med til kirken. Til slutt fikk de to trofaste unge undersøkerne tillatelse av sin far til å bli døpt, men de måtte begge vente til de ble 17 år. Rosana gikk i kirken i ni år før hun fikk tillatelse til å bli døpt.

Eldste Soares gir all ære til sin hustru, Rosana, for "alt det gode i mitt liv." Paret giftet seg i 1982 (lengst t.h.), to år etter et tilfeldig møte etter deres tjeneste i Brasil Rio de Janeiro misjon.

Eldste Soares med Rosana i 2000 (ovenfor); med sin familie (nederst til høyre); og som heltidsmisjonær i 1979 (ovenfor til høyre); med de nye medlemmene Eliezer Wagner de Souza Santos og hans daværende forlovede (nå hustru), Regina. Bror Santos virker for tiden som president i Vil Velha Brasil stav, i staten Espírito Santo. Kim Pickett, eldste Soares' ledsager, sees i bakgrunnen.

Ulisses bodde i den nordre delen av São Paulo, og Rosana bodde med sine foreldre på sørsiden av byen. Å reise gjennom den vidstrakte byen tok to til tre timer med buss og undergrunnsbane. Heldigvis bodde Margareth og ektemannen hennes, Claudio, i nærheten av foreldrenes hjem.

"Da Ulisses kom i helgene for å treffe Rosana var det vanskelig for ham å reise hjem så langt om kvelden," minnes eldste Claudio R. M. Costa, generalautoritet-sytti, om sin fremtidige

svigerbror. Så han og Margrethe inviterte Ulisses til å overnatte i deres hjem etter stevnemøtene. "Vi adopterte ham i en periode," legger eldste Costa til.

"Han sov på sofaen i stuen vår," sier søster Costa. "Vi var nygifte, så vi hadde ikke ekstra tepper. Men han bredde over seg en gammel gardin vi hadde. Han var lykkelig fordi han kunne treffe Rosana igjen dagen etter. Han var god mot søsteren min, og foreldrene mine likte ham veldig godt."

Ulisses og Rosana giftet seg i São Paulo Brasil tempel 30. oktober 1982.

Om du bruker noen få minutter med eldste og søster Soares, blir deres kjærlighet, beundring og respekt for hverandre raskt synlig. For

eldste Soares har Rosana “vært et eksempel på godhet, kjærlighet og fullstendig hengivenhet til Herren for meg og min familie.”³ For søster Soares er Ulisses “en gave fra himmelen.”

Søster Soares legger til: “Han har alltid vært svært ansvarsfull og rettferdig, han har alltid tatt godt vare på vår familie, og har alltid behandlet meg veldig godt. I all sine kall i Kirken har han gjort sitt beste. Han går og han gjør. Han setter alltid Guds saker først i sitt liv. Jeg forelsker meg i ham igjen og igjen fordi jeg vet at når han setter Guds saker først, da setter han også meg først.”

Om sin hustru sier eldste Soares: “Hun er den sanne heltten og inspirasjonen i vår familie. Hun er kjærlig, snill og tålmodig med alle. Hun knytter familien sammen og hun ser godt i alle. Hun har bidratt enormt til det som har skjedd i mitt liv. Om kallet mitt til De tolv apostlers quorum, sa jeg spøkefullt til henne: ‘Dette er din skyld, for du har virkelig forstørret kraften av evangeliet i mitt liv.’”

Et stort hjerte

Gustavo, familien Soares’ eldste barn, husker natten da han som liten gutt var ulydig mot foreldrene og snek seg ut for å utforske en årlig feiring i deres nabolag i São Paulo, kjent som Festa Junina.

“Jeg var i midten av en stor folkemengde og hadde det kjempegøy da jeg hørte en opproper be meg komme frem foran,” sier han. “Det var da jeg så min far.”

Foreldrene hadde vært fra seg av bekymring, men istedenfor å skjenne på Gustavo, klemte Ulisses ham godt.

“Vi hadde en alvorlig samtale om at jeg hadde gått meg bort, men foreldrene mine behandlet meg med respekt,” minnes Gustavo. “Jeg følte meg beskyttet, og jeg visste at de virkelig elsket meg.”

Ulisses er hengiven til sin familie. På tross av sitt travle arbeid og mye reising gjennom årenes løp, har han tatt seg tid til å bygge forhold til sine barn.

Da eldste Soares ble oppholdt til De tolv apostlers quorum 31. mars 2018, var det nok ingen som var mer overrasket enn Gustavo og hans to søstre, Lethicia Caravello og Nathalia Soares Avila. Men hvis hardt arbeid, empati og ydmykhet kvalifiserer en person for apostelskap, sier de, forstår de hvorfor Herren kalte deres far.

“Da Jesus kalte sine apostler, valgte han ikke de mest kunnskapsrike fariseerne, han valgte fiskere,” sier Lethicia. “Min far og mor er slik. De stoler helt på Herren, og han bruker dem til å oppfylle sitt arbeid fordi han vet at de er uselviske, villige til å jobbe hardt og er ydmyke nok til å akseptere korrigerings.”

Deres fars “store hjerte” vil hjelpe ham når han går frem som en av Frelserens spesielle vitner, legger Nathalia til.

“Han har det hjertet som skal til,” sier hun. “Han føler himmelens påvirkning, og han elsker alle og ønsker å gjøre det som rett.”

“Alt vil ordne seg”

Da eldste Soares tjente som president for Portugal Porto misjon fra 2000 til 2003, ble han godt kjent for å bruke det portugisiske uttrykket “Tudo vai dar certo” – alt vil ordne seg.

“Han lærte oss det,” minnes Ty Bennet, en av misjonærene hans. “Han lever sitt liv med optimisme og tro på at når vi gjør hva Herren ønsker at vi skal gjøre, vil alt ordne seg.”

Han underviste også misjonærene om å ikke bruke ord som *vanskelig* eller *umulig*, sier Richard Shields, en annen misjonær. Vi refererte til ting som ‘utfordringer.’ Det rådet hjalp meg å forme livet mitt, ved å se på ting som ‘utfordringer’ som skulle overvinnest istedenfor ‘vanskelige’ eller ‘umulige’.”

Slik tro og optimisme har ikke kommet fra et lett liv. Eldste og søster Soares kjenner godt skuffelsen over å være foruten, utmattelsen etter lange dager med jobb og studier, utfordringene med dårlig helse og den hjerteskjærende sorgen som følger spontanaborter, dødfødte barn og tap av søsken og foreldre.

Men gjennom livets reise har de lagt sin tro på ordene i eldste Soares favorittskriftsted: “Vær du ydmyk, og Herren din Gud skal lede deg ved hånden og gi deg svar på dine bønner.”⁴

“Utfordringer er en del av vår fremgang,” sier eldste Soares. “Men når vi er tålmodige i lidelser, når vi lærer å overleve livets utfordringer, når vi holder oss trofaste, akter Herren oss høyt og velsigner oss med velsignelsene han har lovet.”

Og når vi holder fast i jernstangen, legger han til, vil Herren ikke la oss være alene.

“Når vi konsekvent holder fast i budene, i evangeliet, i Skriftene og i Herren Jesus Kristus blir vi hjulpet til å seire over livets utfordringer,” vitner eldste Soares. “Når vi kneler ned for å be, vil han være med oss og han vil veilede oss. Han vil inspirere oss slik at vi vet hvor vi skal gå og hva vi må gjøre. Når vi er lydige og ydmyker oss, svarer Herren bønnene våre.”

Hengiven disippel

Ulisses Soares er en begavet mann, som er godt forberedt. Hans utdannelse, blant annet en mastergrad i bedriftsledelse, forberedte ham til å jobbe som regnskapsfører og revisor for multinasjonale bedrifter i Brasil. Den erfaringen forberedte ham til å jobbe i Kirkens økonomiavdeling, som så forberedte ham til å bli en av Kirkens yngste sjefer for forvaltningsavdelingen i en alder av 31 år. Den forberedelsen kom godt med som misjonspresident og i hans kall som generalautoritet-sytti den 2. april 2005.

Før han ble kalt til De syttis presidentskap 6. januar 2013, tjente eldste Soares som rådgiver i og deretter som president i presidentskapet for området Brasil og som rådgiver i området Afrika-sydøst. Der virket han som rådgiver til eldste Dale G.

Renlund, som da var generalautoritet-sytti. Eldste Renlund som nå er et medlem av De tolv apostlers quorum verdsatte deres tid sammen.

“Eldste Soares er en overstrømmende, engasjert og hengiven Jesu Kristi disippel,” sier eldste Renlund. “Jeg kjenner ingen som føler mer intenst at han er i Herrens ærend. Om han blir bedt om å gjøre noe så gjør han det med all sin kraft.”

Han sa at eldste Soares raskt “ble forelsket i” de hellige i Afrika. Et av hans første

Enten han var blant de hellige i Peru (venstre), Ghana (under), eller andre nasjoner hvor han har utført tjeneste og hjulpet, “har eldste Soares lett for å bli glad i folk,” sier eldste Claudio R. M. Costa.

oppdrag i området var å lede en stavskonferanse i Kananga i Kongo. “Da han kom tilbake kunne han ikke slutte å snakke om godheten og hengivenheten til folket han møtte,” sier eldste Renlund.

Eldste L. Whitney Clayton, som tjente sammen med eldste Soares i fem og et halvt år i De syttis presidentskap, kaller eldste Soares en som bygger konsensus. “Han lytter og overveier sine tanker. Han er forsiktig med måten han oppfører seg på i møter slik at stemmene våre danner et kor istedenfor konkurrerende solister.

På tross av sitt travle arbeid og mye reising opp gjennom årene, har eldste Soares alltid satt sin hustru, sine barn og barnebarn (nederst til venstre) først i livet. Han har også tatt seg tid, sammen med sin hustru, til å bli en dyktig kokk (helt til venstre).

Eldste Soares er beskjeden angående sin evne til å kommunisere på portugisisk, engelsk, spansk og fransk. Men den gaven, som krever konstant oppmerksomhet, er en velsignelse for Kirken, sier eldste Clayton. Eldste Soares kan snakke til det store flertall av Kirkens medlemmer på deres eget språk.

“Ulisses har vært en leder siden han var gutt,” sier eldste Claudio Costa om svigerbroren sin. “Han er veldig intelligent og veldig dyktig, og han føler ansvar for å alltid gi sitt beste. Han har lett for å være glad i de rundt seg. Han har hjertet til en sann Jesu Kristi disippel, og han har et sikkert vitnesbyrd om at Jesus er Kristus. Jeg er glad i ham og er takknemlig for å kunne oppholde ham som en apostel for Herren.”

Og eldste David A. Bednar, på vegne av De tolv apostlers quorum legger til: “Eldste Soares er en ren og uskyldig disippel av Frelseren, uten svik. Gjennom hans ansikts lys, hans varme smil og hans elskverdige oppførsel, har utallige individer og familier blitt, er, og vil bli inspirert med et større ønske om å følge Frelseren og etterleve hans evangeliums forskrifter.”

I vår evangelieutdeling sa Herren til Edward Partridge, “Og dette fordi hans hjerte er rent for meg, for han er som Natanael i fordums tid, i ham er det intet svik.”⁵ Om Hyrum Smith sa Herren, “for jeg, Herren, elsker ham på grunn av hans hjertes oppriktighet og fordi han elsker det som er riktig i mine øyne.”⁶

Om Ulisses Soares ville Herren ha sagt det samme. ■

NOTER

1. Johannes 1:48.
2. Se James E. Talmage, *Jesu Kristus*, (1976), 163.
3. “Profeter taler ved Den hellige ånds kraft,” *Liahona*, mai 2018, 98.
4. Lære og pakter 112:10.
5. Lære og pakter 41:11.
6. Lære og pakter 124:15.

Det **enhver biskop**

ønsker at menighetens
medlemmer skal vite

*Her er åtte sannheter jeg lærte i
min tjeneste som biskop.*

Av Michael Meyers

Jeg hadde den fantastiske mulighet å virke som biskop. I løpet av de årene, fikk jeg flere erfaringer enn det som kan telles. Men jeg lærte åtte sannheter som jeg mener er universelle.

Selv om denne listen ikke er altomfattende, er det mitt forsøk på å dele hva enhver biskop håper at medlemmene i hans menighet vet.

1. Biskopen har oppriktig kjærlighet for hvert eneste medlem i menigheten sin.

Kjærligheten biskopen føler for sin menighet er knyttet til kjærligheten vår himmelske Fader og Jesus Kristus har for hver og en av oss. Når biskopen ser ut over medlemmene under nadverdsmøtet, opplever han medfølelse og empati på en måte han aldri før har opplevd. Når biskopen reiser seg og deler hvor mye han elsker medlemmene i menigheten sin, er følelsene hans dyptfølte og ekte. Vit at biskopen er glad i deg, han er bekymret for deg og han bryr seg om deg mer enn du vet.

2. Biskopen er fysisk, følelsesmessig og åndelig oppholdt av medlemmenes tro og bønner.

Biskopen bruker utallige timer til tjeneste. Han bruker ofte mange timer i kirken på søndagene og flere kvelder etter jobb i ukedagene på å besøke, intervju og yte omsorg til medlemmene i menigheten sin.

Biskopen klarer å utføre dette uke etter uke på grunn av medlemmene i menighetens tro og bønner. Som en nylig kalt biskop, strømmet ufrivillige tårer hver gang jeg hørte et medlem be om å "velsigne biskopen." Din tros bønner blir i sannhet besvart, og biskopen mottar og føler den understøttende innflytelsen av de bønnene. Herren svarer de trosfylte bønnene over biskopenes hoder i Kirken.

3. Biskopen føler seg ofte svært utilstrekkelig i kallet (selv etter tre eller fire år).

Jeg kjenner veldig få biskoper som føler at de virkelig var "forberedt" for kallet.

Det jeg derimot vet er at "den Herren kaller, gjør Herren kvalifisert."¹ Selv om biskopen vet at han vil bli kvalifisert, kjemper han

med følelsen av at han aldri kommer til å gjøre det godt i kallet. Han vil gjøre sitt beste i

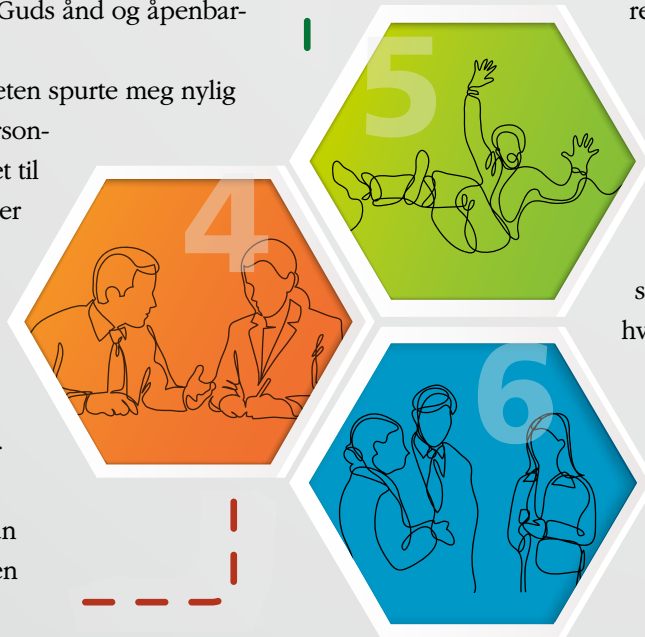
å gi gode råd når det trengs, å ikke fornærme noen, og å være på bølgelengde med Ånden, men han vil undre til tider om han utfører sitt kall tilfredsstillende.

4. Guds ånd kan virke gjennom biskopen når han rådslår med medlemmer av menigheten.

Når jeg blir spurt om hva jeg savner mest med å tjene som biskop, svarer jeg at jeg savner den sterke innflytelsen av Ånden som ledsager biskopens kappe. Enten det er mens man trøster de som har mistet sine kjære, snakker med de som strever med utro ektefeller, eller kaller noen til omvendelse, er Ånden som er tilgjengelig til en trofast biskop, Guds ånd og åpenbarings ånd.

Et tidligere medlem i menigheten spurte meg nylig om hjelp til å håndtere noen personlige problemer. Hun hadde flyttet til en ny menighet og var ikke sikker på om hun ønsket å gå til sin nye biskop for veiledning. Jeg delte med henne det samme som jeg har delt mange ganger siden jeg ble jeg avløst, at selv om jeg gjerne vil hjelpe, har jeg ikke nå lenger nøklene som en biskop har, og de nøklene kan være avgjørende i å gi den støtten hun trenger. Jeg foreslo at hun skulle snakke med sin biskop. Jeg besøkte henne to uker senere, og hun sa at hun hadde hatt et møte med biskopen sin, og det var som om han allerede visste hva problemet hennes var og hvordan han på best mulig måte kunne hjelpe henne. Selv om biskopen sikkert begår feil, inspirerer Herren ham, veileder ham og velsigner liv gjennom hans ord.

5. Biskopen er ikke perfekt. Noen ganger tar han feil og noen ganger gjør han ting på feil måte.

Biskoper er tross alt jordiske mennesker. De har ufullkommenheter, svakheter, fordommer og egne personlige problemer. Ånden kvalifiserer mannen som har en biskops embete, men biskopen er fortsatt en mann underlagt de samme problemer og svakheter som vi alle møter.

Denne realiseringen skulle ikke redusere respekten vi viser hans kall eller oppmerksomheten vi gir hans råd. En biskop er fullt klar over sine svakheter, og strever etter å overvinne dem eller i hvert fall hindre dem i å påvirke sin tjeneste som biskop. Uansett hvor hardt han prøver, vil han alltid være ufullkommen.

6. Biskopen føler at han aldri ser til medlemmene nok eller gjør nok godt.

Hver dag undrer en biskop seg hvem andre han kunne eller skulle ha hjulpet den dagen. Jeg skulle gjerne ha samtalt med hvert medlem regelmessig, men jeg hadde fulltidsjobb, familien min, ungdomsprogrammet og enkelte medlemmer i menigheten med store behov. Det var bare ikke nok tid til å besøke hvert medlem regelmessig.

Likevel, som biskop, tilskyndte Ånden meg til tider å besøke et bestemt medlem som strevde. Mange ganger begynte disse besøkene med at de sa, "Jeg visste at du ville komme." Ånden vi følte var ofte overveldende da vi begge innså at besøket var bevis på at Gud besvarer bønner.

Jeg gledet meg også alltid over reaksjonen jeg fikk på dørene til de aktive medlemmene som ikke hadde det så vanskelig. Disse gode menneskene går til kirken hver uke, tjener trofast i sine kall, har ingen enorme ytre utfordringer, og får som oftest ikke regelmessige besøk fra prestedømsledere. De var takknemlige for å ha litt tid sammen med biskopen på tomannshånd. Til alle dere kan jeg si, "Tusen takk! Fortsett! Vit at biskopen din er glad i deg deg og ville besøkt deg oftere om han kunne."

7. Biskopen din trenger virkelig, helt og holdent at du yter omsorgstjeneste til andre.

Hver gang jeg som biskop ble fortalt om et medlem i menigheten som strevde, spurte jeg: "Hvem er hjemmelærere og besøkende lærerinner?" Dette var en måte å vurdere om medlemmets behov ville bli møtt både på kort og lang sikt. Biskopen, som handler uten hjelp fra andre medlemmer av menigheten og staven, har begrensede ressurser. Han kan – og vil – selvfølgelig gå og besøke mennesker i en krisesituasjon. Men med prestedømmets og Hjelpeforeningens ressurser som er tilgjengelige for ham, kan han nå flere.

Det er dette omsorgstjeneste handler om. Det er tider når noen av oss glemmer hvorfor vi yter omsorgstjeneste til hverandre: Herren har befalt oss å "elske hverandre" (Johannes 13:34). Vit at din biskop bruker omsorgstjeneste som en inspirert måte å være "mer tilstede" i livet til medlemmene i menigheten.

8. Biskopen ønsker at han kunne gjøre alt for sin hjord.

Uansett når, dag eller natt, enten det er et prestedømmesmøte, rådgivning med et villfarent barn, eller å haste til et ulykkessted, så ønsker han å gjøre akkurat det medlemmet har behov for. Han kan ikke alltid gjøre alt, og han er kanskje ikke alltid den rette personen til enhver situasjon, men ikke vær redd for å be om hjelp når du trenger det. Vit at biskopen er der for å hjelpe i de stundene og at dere begge blir rikelig velsignet ved å arbeide sammen.

Jeg føler meg ydmyk med tanke på den hellige anledningen jeg hadde til å tjene i dette hellige kallet. I min tjeneste, gikk jeg fra å tro til å vite. Jeg tror ikke lenger at evangeliet er sant, jeg vet at det er sant. Jeg tror ikke lenger at Gud kjenner meg, jeg vet at Gud er uendelig klar over hver og en av oss, vårt daglige liv og våre personlige problemer. Dessuten vet jeg at han arbeider gjennom sine tjenere, særlig de som holder prestedømmets nøkler. Jeg vet at jeg ikke kunne ha virket som biskop uten Guds engasjement i dette arbeidet. Det er evangeliets sannhet og Guds kjærlighet for sine barn som gjør det mulig for hver biskop å tjene. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. Thomas S. Monson, "Plikten kaller", *Lys over Norge*, juli 1996, 46.

KAPITTEL 8

Jesu Kristi kirkes fremkomst

Dette er kapittel 8 av den nye fire-binds fortellende historien om Kirken med tittelen Hellige: Historien om Jesu Kristi kirke i de siste dager. Boken er tilgjengelig på trykk på 14 språk, under Kirkens historie i Gospel Library-appen og på Internett på hellige.lds.org/nor. De foregående kapitlene er publisert i tidligere numre, og er tilgjengelige på 47 språk i Gospel Library-appen og på hellige.lds.org/nor.

Tidlig i juli 1829, med et håndskrevet manuskript i hendene, visste Joseph at Herren ønsket at han skulle utgi Mormons bok og spre dets budskap over hele verden. Men forlagsbransjen var ukjent for ham og hans familie. Han måtte oppbevare manuskriptet trygt, finne en boktrykker, og på en eller annen måte få boken i hendene på mennesker som var villige til å overveie muligheten av ny hellig skrift.

Å trykke en bok som var så stor som Mormons bok ville heller ikke bli billig. Josephs økonomi var ikke blitt noe bedre etter at han begynte på oversettelsen, og alle pengene han tjente ble brukt på å forsørge familien. Det samme var tilfelle for foreldrene hans. De var fortsatt fattige gårdbrukere som arbeidet på jord som ikke var deres egen. Den eneste vennen Joseph hadde som kunne finansiere prosjektet var Martin Harris.

Joseph begynte å arbeide raskt. Før han fullførte oversettelsen, hadde han søkt om enerett til boken for å beskytte teksten fra dem som ville stjele eller kopiere den.¹ Med hjelp fra Martin, begynte Joseph også å se etter en boktrykker som ville gå med på å utgi boken.

De dro først til Egbert Grandin, en boktrykker i Palmyra som var på samme alder som Joseph. Grandin avslo umiddelbart forslaget, idet han trodde boken var et bedrageri. Uanfektet fortsatte Joseph og Martin å lete og fant en villig boktrykker i en by i nærheten. Men før de godtok tilbudet hans, dro de tilbake til Palmyra og spurte Grandin en gang til om han ville utgi boken.²

Elizabeth leste sidene, og hun trodde også de var Guds verk.¹⁰

Den høsten, mens boktrykkerne gjorde stødig og jevn fremgang med Mormons bok, begynte en tidligere dommer som het Abner Cole å trykke en avis på Grandins trykkeri. Siden han arbeidet om kvelden i trykkeriet, etter at Grandins personell var dratt hjem, hadde Abner tilgang til trykte sider fra Mormons bok som ennå ikke var innbundet eller klar for salg.

Abner begynte raskt å gjøre narr av "gull-bibelen" i avisen sin, og i løpet av vinteren trykket han utdrag fra boken sammen med sarkastiske kommentarer.¹¹

Da Hyrum og Oliver fant ut hva Abner gjorde, konfronterte de ham. "Hvilken rett har du til å trykke Mormons bok på denne måten?" forlangte Hyrum å få vite. "Vet du ikke at vi har fått enerett?"

"Det har ikke dere noe med", sa Abner. "Jeg har leid trykkeriet og jeg skriver det jeg vil."

"Jeg forbyr deg å skrive mer fra den boken i avisen din", sa Hyrum.

"Det bryr jeg meg ikke om", sa Abner.

Usikker på hva de burde gjøre, skrev Hyrum og Oliver til Joseph i Harmony, som kom tilbake til Palmyra med en gang. Han fant Abner på kontoret i trykkeriet, der han satt avslappet og leste sin egen avis.

"Du ser ut til å arbeide hardt", sa Joseph.

"God dag, hr. Smith", svarte Abner tørt.

"Hr. Cole", sa Joseph, "Mormons bok og rettigheten til å utgi den tilhører meg, og jeg forbyr deg å blande deg inn i det."

Abner kastet av seg jakken og brettet opp ermene. "Vil du sloss, sir?" bjeffet han, og slo nevene sammen. "Bare kom igjen, hvis du vil sloss."

Joseph smilte. "Det er best du tar jakken på deg igjen", sa han. "Det er kaldt, og jeg har ikke tenkt å sloss med deg." Han fortsatte rolig, "Men du må slutte å skrive fra boken min."

"Hvis du tror du er den sterkeste", sa Abner, "er det bare å ta av seg jakken og la oss finne ut av det."

"Det finnes lover," svarte Joseph, "og det vil du finne ut hvis du ikke vet det fra før. Men jeg skal ikke sloss med deg, for det vil ikke føre til noe godt."

Abner visste at han ikke hadde loven på sin side. Han roet seg ned og sluttet å trykke utdrag av Mormons bok i avisen sin.¹²

Solomon Chamberlin, en forkynner på vei til Canada, hørte først om "gull-bibelen" av en familie som han losjerte sammen med i nærheten av Palmyra. I likhet med Thomas Marsh, hadde han gått fra kirke til kirke gjennom hele livet, men følte seg ikke tilfreds med det han så. Noen kirkesamfunn forkynte evangeliets prinsipper og trodde på åndelige gaver, men de hadde ikke Guds profeter eller hans prestedømme. Solomon følte at tiden var kommet da Herren ville frembringe sin kirke.

Da Solomon lyttet til familien som snakket om Joseph Smith og gullplatene, følte han en spenning fra hodet til tærne, og han besluttet å finne familien Smith og lære mer om boken.

Han la i vei til familien Smiths hjem og møtte Hyrum i døren. "Fred være med dette hjem", sa Solomon.

"Jeg håper det vil bli fred", svarte Hyrum.

"Er det noen her", spurte Solomon, "som tror på syner eller åpenbaringer?"

"Ja", sa Hyrum, "i dette huset tror alle på syner".

Solomon fortalte Hyrum om et syn han hadde hatt flere år tidligere. I det hadde en engel sagt at Gud ikke hadde noen kirke på jorden, men at han snart ville oppreise en som hadde kraft slik apostlenes kirke i oldtiden hadde. Hyrum og de andre i huset forsto det Solomon sa og fortalte ham at de delte hans tro.

"Jeg skulle ønske du ville gjøre noen av dine oppdagelser kjent"; sa Solomon. "Jeg tror jeg kan godta dem."

Hyrum inviterte ham til å bli på gården som gjest, og viste ham manuskriptet til Mormons bok. Solomon studerte det i to dager og dro med Hyrum til Grandins trykkeri, der en boktrykker gav ham sekstifire trykte sider. Med de ubundne sidene i hendene fortsatte Solomon til Canada, og preket alt han visste om den nye troen underveis.¹³

Innen 26. mars 1830, hadde de første kopiene av Mormons bok blitt innbundet og var tilgjengelige for salg i første etasje i Grandins trykkeri. De var tett innbundet i brunt kalveskinn og luktet av lær og lim, papir og trykksverte. Ordene *Mormons bok* fremkom på ryggen i gullbokstaver.¹⁴

Lucy Smith verdsatte den nye boken med hellig skrift og så den som et tegn på at Gud snart ville samle sine barn og gjengi sin pakt fra fordums tid. Tittelsiden erklærte at bokens formål var å synliggjøre de store ting Gud hadde gjort for sitt folk i fortiden, tilby de samme velsignelsene til sitt folk i dag, og overbevise hele verden om at Jesus Kristus var verdens Frelser.¹⁵

Bak i boken var vitnesbyrdene til de tre og de åtte vitner, som fortalte verden at de hadde sett platen og visste at oversettelsen var sann.¹⁶

Til tross for disse vitnesbyrdene, visste Lucy at noen mennesker trodde boken var oppspinn. Mange av naboene hennes trodde at Bibelen var tilstrekkelig hellig skrift for dem, og forsto ikke at Gud hadde velsignet mer enn én nasjon med sitt ord. Hun visste også at noen mennesker avviste dens budskap fordi de trodde at Gud hadde talt én gang til verden og ikke ville tale flere ganger.

Av disse grunnene, og andre, lot de fleste i Palmyra være å kjøpe boken.¹⁷ Men noen studerte innholdet, følte kraften i dens læresetninger, og gikk på sine knær for å spørre Herren om den var sann. Lucy visste selv at Mormons bok var Guds ord og ønsket å dele den med andre.¹⁸

Nesten umiddelbart etter at Mormons bok var blitt utgitt, forberedte Joseph og Oliver seg til å organisere Jesu Kristi kirke. Flere måneder tidligere hadde Herrens fordums apostler, Peter, Jakob og Johannes, vist seg for dem og overdratt Det melkisedekske prestedømme til dem, som Johannes døperen hadde lovet. Denne ytterligere myndigheten ga Joseph og Oliver mulighet til å meddele Den Hellige Ånds gave til dem de døpte. Peter, Jakob og Johannes hadde også ordinert dem til Jesu Kristi apostler.¹⁹

Omtrent på denne tiden, mens de bodde i familien Whitmers hjem, hadde Joseph og Oliver bedt om mer kunnskap om denne myndigheten. Som svar hadde Herrens røst befalt dem å ordinere hverandre til eldste i kirken, men ikke før de troende hadde godtatt å følge dem som ledere i Frelserens kirke. De ble også befalt å ordinere andre embedsmenn i kirken og meddele Den hellige ånds gave til dem som hadde blitt døpt.²⁰

Den 6. april 1830, møttes Joseph og Oliver i familien Whitmers hjem for å følge Herrens bud og organisere Hans kirke. For å oppfylle lovens krav, valgte de seks personer til å bli de første medlemmene av den nye kirken. Omtrent førti kvinner og menn samlet seg også i og rundt det lille hjemmet for å være vitne til begivenheten.²¹

I lydighet mot Herrens tidligere instruksjoner, ba Joseph og Oliver forsamlingen om å oppholde dem som ledere i Guds rike og vise om de mente det var riktig at de organiserte seg som en kirke. Alle medlemmene av forsamlingen samtykket, og Joseph la sine hender på Olivers hode og ordinerte ham som en eldste i kirken. De byttet deretter plass, og Oliver ordinerte Joseph.

Etterpå forrettet de nadverdets brød og vin til minne om Kristi forsoning. De la deretter sine hender på dem de hadde døpt, og bekreftet dem som medlemmer av kirken og ga dem Den hellige ånds gave.²² Herrens ånd ble utøst over dem som var på møtet, og noen i forsamlingen begynte å profetere. Andre priste Herren, og alle gledet seg sammen.

Joseph mottok også den første åpenbaringen til hele forsamlingen i den nye kirken. "Se, det skal føres en optegnelse blant dere", befalte Herren, og minnet sitt folk på at de skulle skrive sin hellige historie, bevare en beretning om sine handlinger og vitne om Josephs rolle som profet, seer og åpenbarer.

"Ham har jeg inspirert til å fremme Sions sak med stor kraft for det gode" erklærte Herren. "For hans ord skal dere

Den 6. april 1830 møttes Joseph og Oliver i familien Whitmers hjem for å følge Herrens bud og organisere Hans kirke.

motta som om de kom fra min egen munn, i all tålmodighet og tro. For ved å gjøre disse ting skal helvetes porter ikke få makt over dere.”²³

Senere sto Joseph på elvebredden og var vitne til sin mors og fars dåp inn i kirken. Etter flere år på forskjellige veier i sin søken etter sannhet, var de endelig forent i tro. Da faren hans kom opp av vannet, tok Joseph ham i hånden, hjalp ham opp på bredden og omfavnet ham.

“Min Gud”, utbrøt han, mens han begravde ansiktet i farens bryst, “jeg fikk oppleve å se min egen far døpt inn i Jesu Kristi sanne kirke!”²⁴

Den kvelden stakk Joseph seg bort i skogen like ved, mens hjertet hans rant over av følelser. Han ønsket å være alene, ute av syne for venner og familie. I de ti årene siden hans første syn, hadde han sett himlene åpne seg, følt Guds ånd og blitt undervist av engler. Han hadde også syndet og mistet sin gave, for igjen å omvende seg, motta Guds barmhjertighet og oversette Mormons bok ved Hans kraft og nåde.

Nå hadde Jesus Kristus gjenopprettet sin kirke og bemyndiget Joseph med det samme prestedømme som de fordums apostler hadde hatt da de forkynnte evangeliet til verden.²⁵ Den gleden han følte var for mye for ham å holde inni seg, og da Joseph Knight og Oliver fant ham senere den kvelden, gråt han.

Hans glede var fullkommen. Arbeidet hadde begynt.²⁶ ■

En fullstendig liste over kilder er tilgjengelig på engelsk på saints.lds.org.

Ordet *Emne* i notene angir at det finnes ytterligere informasjon på Internett på hellige.lds.org/nor.

NOTER

1. Copyright for Book of Mormon, 11. juni 1829, i *JSP*, D1:76-81.
2. “Prospect of Peace with Utah”, *Albany Evening Journal*, 19. mai 1858, [2]; “From the Troy Times”, *Albany Evening Journal*, 21. mai 1858, [2]; John H. Gilbert, Memorandum, 8. sep. 1892, fotokopi, Church History Library.
3. Lære og pakter 19 (Revelation, circa Summer 1829, på josephsmithpapers.org); se også Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [L&p 19], i *JSP*, D1:85-89; og Knight, Reminiscences, 6-7.
4. McBride, “Contributions of Martin Harris”, 1-9; Joseph Smith History, 1838-56, bind A-1, 34, i *JSP*, H1:352 (utkast 2).
5. John H. Gilbert, Statement, 23. okt. 1887, Church History Library; Indenture, Martin Harris til Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, 25. aug. 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, bind 3, 325-26, mikrofilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Family History Library; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [L&p 19], i *JSP*, D1:85-89.
6. Copyright for Book of Mormon, 11. juni 1829, i *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, 8. sep. 1892, fotokopi, Church History Library; Porter, “The Book of Mormon”, 53-54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, 8. sep. 1892, fotokopi, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844-45, bok 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, 22. okt. 1829, i *JSP*, D1:94-97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, 8. sep. 1892, fotokopi, Church History Library; Lucy Mack Smith, History, 1844-45, bok 9, [2]; “Printer’s Manuscript of the Book of Mormon”, i *JSP*, R3, del 1:xxvi. **Emne:** Printing and Publishing the Book of Mormon [Trykking og utgivelse av Mormons bok]
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, 6. nov. 1829, i *JSP*, D1:100-101; Mosiah 3:18-19; 5:5-7; 4 Nephi 1:17; se også Oliver Cowdery to Joseph Smith, 28. des. 1829, i *JSP*, D1:101-4.
10. Thomas B. Marsh, “History of Thomas Baldwin Marsh”, *LDS Millennial Star*, 4. juni 1864, 26:359-60; 11. juni 1864, 26:375-76.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, bok 9, [9]. For eksempler på utdrag fra Mormons bok utgitt av Abner Cole, se “The Book of Mormon”, *Reflector*, 16. sep. 1829, 10; “Selected Items”, *Reflector*, 23. sep. 1829, 14; “The First Book of Nephi”, *Reflector*, 2. jan. 1830, 1; og “The First Book of Nephi”, *Reflector*, 13. jan. 1830, 1. **Emne:** Critics of the Book of Mormon [Kritikere av Mormons bok]
12. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, bok 9, [9]-[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 166-68.
13. Chamberlin, Autobiography, 4-11.
14. Copyright for Book of Mormon, 11. juni 1829, i *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, 8. sep. 1892, fotokopi, Church History Library; “Book of Mormon”, *Wayne Sentinel*, 26. mars 1830, [3]. Noen bøker ble også innbundet i saueskinn.
15. Title Page of Book of Mormons bok, ca. tidlig i juni 1829, i *JSP*, D1:63-65; se også Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6. jan. 1831, Church History Library.
16. Testimony of Three Witnesses, sent i juni 1829, i *JSP*, D1:378-82; Testimony of Eight Witnesses, sent i juni 1829, i *JSP*, D1:385-87.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 60-61.
18. Se Lucy Mack Smith to Solomon Mack, 6. jan. 1831, Church History Library.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, i *JSP*, H1:10; Lære og pakter 27:12-13 (Revelation, ca. aug. 1830, i Lære og pakter 50:3, 1835-utgaven, på josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, 23. mars 1846, Church History Library; “Joseph Smith Documents Dating through June 1831”, i *JSP*, D1:xxxvii-xxxix; se også Cannon and others, “Priesthood Restoration Documents”, 163-207. **Emne:** Restoration of the Melchizedek Priesthood [Gjengivelsen av Det melkisedekske prestedømme]
20. Joseph Smith History, 1838-56, bind A-1, 27, i *JSP*, H1:326-28 (utkast 2).
21. Joseph Smith History, 1838-56, bind A-1, 37, i *JSP*, H1:364 (utkast 2); Stevenson, dagbok, 22. des. 1877; 2. jan. 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (5. apr. 1813), *Laws of the State of New-York* (1813), 2:212-19. **Emne:** Founding Meeting of the Church of Christ [Stiftelsesmøte for Kristi kirke]
22. Joseph Smith History, 1838-56, bind A-1, 37-38, i *JSP*, H1:364-71 (utkast 2).
23. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 37, i *JSP*, H1:366; Lære og pakter 21 (Revelation, 6. april 1830, på josephsmithpapers.org); “History of Joseph Smith”, *Times and Seasons*, 1. okt. 1842, 3:928-29.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, bok 9, [12]; Knight, Reminiscences, 8; se også Bushman, *Rough Stone Rolling*, 110.
25. Joseph Smith History, 1838-56, bind A-1, 38, i *JSP*, H1:372 (utkast 2); Joseph Smith, “Latter Day Saints”, i Rupp, *He Pasa Ekkelesia*, 404-5, i *JSP*, H1:506.
26. Knight, Reminiscences, 7.

Av eldste
Quentin L. Cook
i De tolv apostlers
quorum

Hvor barmhjertig Herren har vært

Det nye bokverket om Kirkens historie vil hjelpe oss å holde våre pakter ved å utvide vårt minne om hva Frelseren har gjort for oss.

For første gang på nesten hundre år, utgis et nytt bokverk om Kirken under ledelsen av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Med tittelen *Hellige: Historien om Jesu Kristi kirke i de siste dager*, er denne fortellende historien den sanne historien om vanlige mennesker som ble hellige gjennom Jesu Kristi forsoning (se Mosiah 3:19). Det første bindet, *Sannhetens banner, 1815–1846*, er nå ferdig og har blitt oversatt til 14 språk for utgivelse i mange områder av verden.

Hellige er historien om hvordan Gud gjenopprettet sin evige pakt på grunn av sin kjærlighet til sine barn. Den viser hvordan Herren gjenopprettet sitt evangelium for å gi håp og fred i tider med uro, prøvelse og lidelse. Den viser også hvordan gjenoprettede pakter fører til opphøyelse gjennom Jesus Kristus.

Du forventer kanskje at beretningen begynner med Joseph Smith, men *Hellige* begynner i 1815 med en vulkaneksplosjon i Indonesia som forårsaket utbredt død,

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Gjennom sin profet fornyet Gud pakter som ikke eliminerer ondskap, sorg, lidelse og adskillelse ved død, men lover helbredelse gjennom Frelserens forsoning og forsikrer oss om at relasjoner kan vare for all evighet.

sykdom og forstyrrelse. Denne begynnelsen ble valgt i lys av det Herren åpenbarte om hvordan han gjenopprettet pakter som binder oss til Frelseren og gjør det mulig for å oss å overvinne alle livets problemer:

“Derfor kalte jeg, Herren, som kjenner til den ulykke som skal komme over jordens innbyggere, på min tjener, Joseph Smith jr., og talte til ham fra himmelen og ga ham bud ...

for at min evige pakt kunne bli opprettet” (L&p 1:17, 22).

Fra dens åpningsscene til dens verdensomspennende distribusjon, signaliserer *Hellige* til Guds barn overalt at den er historien til deres pakt med Gud, som kjenner deres vanskeligheter. Gjennom sin profet, fornyet Gud pakter som ikke eliminerer ondskap, sorg, lidelse og adskillelse ved død, men lover helbredelse gjennom Frelserens forsoning, helliggjør og ikler våre liv med enestående betydning, og forsikrer oss om at relasjonene vi verdsetter her på jorden kan vare for all evighet, “ledsaget av evig herlighet” (se L&p 130:2).

De første åtte kapitlene av *Sannhetens banner* har blitt publisert i utgaver av dette tidsskriftet gjennom året.

Denne månedens utgave avslutter kapittelserien fra *Hellige*, men historien fortsetter på saints.lds.org, i Gospel Library-appen, og trykt utgave (bestill på store.lds.org). Jeg innbyr dere til å fortsette å lese den gjennom en av disse kanalene.

Et guddommelige mønster og en guddommelig plan

Hellige fortsetter et guddommelig mønster hvor profetene, som en del av deres tjeneste, bruker fortiden til å hjelpe oss å forstå hvem vi er og se Guds mening i våre liv. I Skriftene begynner mange profeter sin undervisning

med å gjenfortelle historier om Herrens barmhjertighet mot deres forfedre.¹ Moroni formante leserne av Mormons bok om å “minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn” gjennom historien “og overveie det i deres hjerter” (Moroni 10:3). Når vi reflekterer over Guds godhet forbereder det oss til å motta Åndens vitnesbyrd, som underviser oss “om tingene som de virkelig er og om tingene som de virkelig vil bli” (Jakobs bok 4:13, se også Moroni 10:4–5).

Kunnskapen om at våre himmelske foreldre la planer for vår ultimate lykke og opphøyelse gir oss perspektiv, det gir oss identitet som elskede barn av guddommelige foreldre og øker vår lit til Herren, selv i tider med motgang. Å minnes Herrens godhet kan også beskytte oss mot stolthet og velstandens farer. Mormon skrev om en tid da nephittene “begynte å vokse seg umåtelig rike.” Men ulikt andre perioder i Mormons bok når folket tillot stolthet og rikdommer å bringe dem ned til undergang, fulgte de en ny vei denne gangen: “Men selv om de var rike og sterke og det gikk dem vel, var de ikke oppblåste av stolthet i egne øyne, heller ikke var de sene til å huske Herren sin Gud, men de ydmyket seg svært meget for ham.” De holdt sine pakter og forble rettferdige fordi “de husket hvor store ting Herren hadde gjort for dem” (se Alma 62:48–50).

Hellige underviser leksjoner som disse og mange flere. Den vil hjelpe deg å se Herrens hånd i ditt liv mens du indirekte opplever troens prøvelser, hjertekvalene og gledene, åpenbaringene og endringene ufullkomne mennesker opplevde som elsket Herren og som følte hans kjærlighet.

Mens du leser, vil du oppdage ny innsikt og mening selv i historier du har hørt før. Ingen hendelse i Kirkens historie er bedre kjent enn Joseph Smiths første syn, men *Hellige* hjelper oss å bedre forstå hvordan Joseph kjempet for å knytte sammen det han følte i sitt hjerte med det han tenkte i sitt sinn.

Josephs inderlige ønske om å føle Frelserens tilgivelse ble ikke oppfylt fordi han så at ingen av de eksisterende kirkene underviste “Jesu Kristi evangelium slik det er nedtegnet i Det nye testamente.”² I sitt sinn grunnet Joseph på hvilken kirke som var riktig eller om de alle var feil. I sitt hjerte håpet han inderlig at en av dem var riktig slik at han kunne finne freden han søkte. Med et uforliket hode og hjerte, oppdaget Joseph at han kunne be til Gud. Han gikk ut i skogen for å be. Der så han Faderen og Sønnen, som tilgav ham og løste dilemmaet hans på en måte han aldri hadde forestilt seg.³

Hellige viser at kjennskap til Herrens handlemåte gir oss evig perspektiv, hjelper oss å se ting som de virkelig er og vil bli, og hjelper oss å utøve tro på at Herren vil hjelpe oss gjennom vanskelige stunder.

Joseph, hans familie og mange andre som mottok Herrens gjenopprettede pakt ønsket å føle Guds kjærlighet til dem, lære hvordan de kunne komme nærmere ham, og helbrede relasjoner med kjære. *Hellige* forteller deres historier.

Stol på Herren under prøvelser

Bind 1 av *Hellige* innbefatter den hjerteskjærende historien om Amanda Barnes Smith og hennes familie, som adlød Herrens bud og gjorde hans vilje.⁴ Amandas ektemann og en av hennes sønner ble brutalt drept sammen med 15 andre sistedagers-hellige som hadde slått leir i en liten bosetning i Shoal Creek i Missouri. Herren støttet Amanda gjennom denne forferdelige opplevelsen, besvarte hennes bønner, ga henne mot og gjorde henne i stand til å helbrede hennes alvorlig sårede sønn.⁵

Hellige viser hvordan Amanda lærte å stole på Herren i ekstreme utfordringer. Den forteller også hva Joseph Smith lærte om Guds godhet selv i perioder med lidelse. Den viser at kjennskap til Herrens handlemåte gir oss evig perspektiv, hjelper oss å se ting som de virkelig er og vil bli, og hjelper oss å utøve tro på at Herren vil hjelpe oss gjennom vanskelige stunder.

Da profeten Joseph fikk vite hva som hadde skjedd med Amandas familie og andre i Shoal Creek, følte han at han

heller ønsket å bli satt i fengsel eller bli drept enn å la de hellige bli slaktet. Dagen etter forsøkte han å forhandle frem en fredelig løsning med militsen fra Missouri, som var klare til å angripe de helliges hovedbosetning i Far West. Istedenfor ble Joseph tatt til fange.

Nesten fem måneder senere var Joseph fortsatt i varetekt, innestengt i en kald, trang underjordisk celle i Liberty, Missouri. Han undret på hvor Gud gjemte seg, og hvor lenge han kunne lytte til enkenes og de farløses rop. Han ba, "Ja, O Herre, hvor lenge skal de lide denne urett og

lovløse undertrykkelse før ditt hjerte bløtgjøres for dem, og ditt indre røres av medlidenhet med dem?” (L&p 121:3).

Hellige lærer oss at trengsler ikke er bevis på Herrens unåde, heller ikke tilbaketrekking av hans velsignelser. Motsetninger er en del av Guds plan for å foredle oss og forberede oss til et evig, celestialt potensial (se 2 Nephi 2:11). Joseph lærte at Frelserens uendelige lidelse gjorde det mulig for ham å styrke oss når vi lider og til slutt opphøye oss (se Alma 7:11–13). Som svar på Josephs forpinte rop, nevnte han alle mulige slags utfordringer før han avsluttet med å si:

“Om helvetes kjever åpner seg på vidt gap for å sluke deg, så vit da, min sønn, at alle disse ting skal gi deg erfaring og være til ditt gode.

Menneskesønnen har gjennomgått mer enn alt dette. Er du større enn ham?” (L&p 122:7–8).

Å oppleve *disse tingene* selv kan begave oss med Kristus-lignende empati for dem som er plaget. “Mine følelser vil være enda sterkere etter dette enn noen gang før,” innså Joseph mens han var i fengsel. Han ønsket at han kunne være med de hellige for å lindre og trøste dem. “For min del tror jeg aldri at jeg kunne ha følt det slik jeg gjør nå” forklarte han, “om jeg ikke hadde lidd all den urett jeg har lidd.”⁶

En grunn til at Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum anmodet om og godkjente *Hellige*, er fordi den kan hjelpe hver av oss å oppleve *disse tingene* gjennom andres historier. Vi kan lære fra Amanda at selv om Gud ser det passende, i sin evige visdom, å ikke hindre ondskap eller lidelser, elsker han oss og er oppmerksom på oss. Han hører våre bønner og er barmhjertig og god.

Tempelets gjenopprettede velsignelser

Det er ingen andre steder der barmhjertighet og godhet blir vist oss bedre enn i tempelet. I utgangspunktet er *Hellige* historien om gjenopprettede tempelvelsignelser. Det første bindet avslutter med at tusenvis av siste-dagers-hellige mottar hellige ordinanser i Nauvoo tempel i 1846. Det andre bindet vil kulminere i innvielsen av Salt Lake tempel, og de hellige som begynner å motta ordinanser

der i 1893. Det tredje bindet vil avslutte med at europeiske hellige begynner å komme til tempelet i Sveits i 1955. I det fjerde bindet fortsetter historien helt frem til i dag, når templer finnes over hele verden og hellige fra hele verden mottar opphøyelsens velsignelser, slik profetene så for seg langt tilbake i tid.

I Herrens hus inngår vi pakter, og vi blir begavet med kraft til å seire over konsekvensene av fallet, inkludert ondskap og lidelse i denne verden. Vi mottar beskyttelse og evig kraft til å komme frem i oppstandelsen, beseglet til våre kjære for evig.

Hellige vil hjelpe oss å holde pakter ved å utvide våre minner på hellige måter. Det vil hjelpe oss å alltid huske det Frelseren har gjort for oss. Uten opptegnelser om Guds tidligere handlemåter, kunne vi ikke “minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn” (Moroni 10:3). Av disse årsakene står vi i gjeld til Herren og de hellige som nedskrev sine opplevelser av hans kjærlighet. Herren befalte Joseph Smith å nedskrive sine opplevelser (se L&p 21:1). Han befalte en kirkehistoriker som arbeidet under Josephs ledelse å være ansvarlig “for at kirkens opptegnelse og historie blir ført kontinuerlig” (L&p 47:3). Han befalte at historien skulle inkludere “alt som vil være til gagn for kirken og for kommende generasjoner” (L&p 69:8).

Med disse åpenbaringene og paktens løfte om å alltid komme Frelseren i hu, begynte Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum planleggingen av *Hellige* for 10 år siden. Nå oppfordrer vi deg til å lese den, med tro på at den vil hjelpe deg å forstå Guds plan, se hvor barmhjertig Herren har vært, trofast utholde gode og dårlige tider, tilegne deg Kristus-lignende empati for andre, og holde paktene som leder til opphøyelse. ■

NOTER

1. Eksempler inkluderer Nephi (1 Nephi 17:23–43), kong Benjamin (Mosiah 1), Limhi (Mosiah 7), en Herrens engel til Alma (Mosiah 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Mormon 3:17–22), og Moses (2 Mosebok 13:3).
2. Joseph Smith, i “History, circa Summer 1832,” 2, josephsmithpapers.org.
3. Se “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 3, josephsmithpapers.org.
4. Se “Revelation, 12 January 1838–C,” [1], josephsmithpapers.org.
5. Se *Hellige*, bind 1, kapittel 30, “Kjemp som engler.”
6. “Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839,” [1], josephsmithpapers.org.

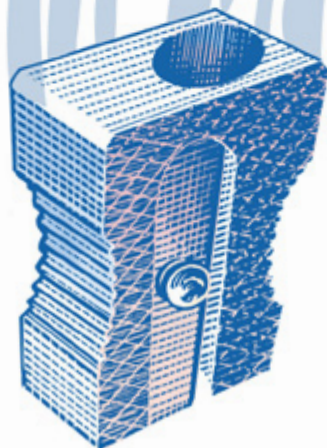
EGG, SIKRINGER OG TRO

Et av våre mål som familie er å spare nok penger i egenkapital til å kunne kjøpe vårt eget hjem. Uten dette målet, kan jeg finne på å kaste bort helgene mine på å se på TV, mens jeg venter på at økonomiske muligheter skal komme til meg.

Som sjåfør for et gruveselskap i det nordlige Chile, arbeider jeg fire dager i gruvene, borte fra hjemmet, og har deretter fri i tre dager – lørdag til og med mandag. For å spe på inntekten og spare til å kjøpe et hjem, bestemte vi oss for å begynne å selge egg.

Planen vår var å ta imot bestillinger fra venner, naboer og medlemmer av Kirken, kjøpe om lag 1000 egg hver uke fra en grossist, og deretter hente og levere egg på lørdager og mandager.

Min kone, Laura, og jeg bestemte oss for å ta våre to barn med på levere- og hente-runderne, og nyte tiden sammen. Da vi var på vei til å kjøpe våre første egg, slo imidlertid katastrofen til. Ett av våre barn, som lekte med en liten blyantspisser av metall, kastet blyantspisseren og den landet rett i den tomme sigarett-tenneren. Gnistene fløy, og varebilen mistet all elektrisk

Da en liten blyantspisser av metall landet i den tomme sigarett-tenneren, stoppet varebilen vår plutselig. En sikring hadde gått.

kraft og stoppet plutselig midt på motorveien. En sikring hadde gått.

Mens vi satt der, hindret trafikken og lurte på hva vi skulle gjøre, ble vi så frustrerte at vi hadde lyst til å gråte. Men akkurat da husket jeg at Herren har lovet å løfte oss og hjelpe oss når vi setter vår lit til ham. En følelse av ro kom over meg. Det gikk opp for

meg at jeg ikke bare kunne sitte der og klage. Vi hadde et problem, og med Guds hjelp kunne vi løse det.

Laura og jeg så på hverandre og sa: “Vi må vise tro.” Vi holdt en bønn og tørket tårene. Så, med Laura ved rattet, gikk jeg ut for å skyve bilen. Flere kom ut av bilene sine og hjalp meg.

Vi skjøv bilen omtrent 200 meter før vi fant et trygt sted utenfor motorveien der vi kunne parkere. Da vi stoppet, la jeg merke til at vi hadde parkert like foran en bilstereo-forretning.

Jeg fant den sikringen som hadde gått, gikk inn i forretningen og spurte: “Har der en sann?”

Ekspeditøren svarte: “Selvfølgelig.”

Jeg kjøpte en sikring og satte den på plass, bilen startet og vi dro av gårde. Egg-grossisten skulle akkurat til å stenge da vi kom frem. Vi kjøpte eggene våre og leverte dem ut.

Når vi har utfordringer, må vi huske å be vår himmelske Fader om hjelp. Jeg vet at han vil svare oss når vi går fremover og viser vår tro på ham. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Chile

EN VELSIGNELSE I MIN MORS HÅNDSKRIFT

En kveld grunnet jeg på hvilket budskap jeg skulle gi på kommende menighetskonferanse. Jeg hadde studert Skriftene gjennom hele uken, og selv om jeg hadde mottatt mye veiledning og innsikt, hadde jeg fortsatt ingen klar forståelse av hva Herren ønsket at jeg, som stavspremier, skulle dele med menighetens medlemmer.

Jeg ba i oppriktig bønn om at Ånden måtte veilede mine tanker. Deretter åpnet jeg Skriftene og begynte å lese igjen. Tankene mine gikk umiddelbart til menighetens mål som biskopen og jeg nylig hadde drøftet. Ett av disse målene var å bruke *Forkynn mitt evangelium* når vi skulle dele evangeliet med venner og naboer.

Jeg følte meg tilskyndet til å studere *Forkynn mitt evangelium* i mitt eget studium den kvelden. Jeg tok frem et eksemplar og åpnet den helt vilkårlig. På den siden jeg slo opp på, fant jeg to håndskrevne skriftstedhenvisninger – 1 Nephi 8:8–11 og 1 Nephi 11:21–22. Da jeg så nærmere etter, gikk det opp for meg at disse henvisningene var skrevet med min mors håndskrift. Min kjære mor hadde gått bort flere år tidligere, to

måneder etter at hun hadde fylt 80 år. Hun var et eksempel på mot og uselviskhet, og så alltid det gode i menneskene. Og hun elsket Skriftene.

Jeg slo opp på disse versene i Skriftene for å se hva som tilskyndet henne til å skrive dem ned. Da jeg leste dem, gikk det med ett opp for meg hvilket budskap jeg skulle gi. Det var et enkelt budskap om at medlemmer av Kirken som har smakt evangeliets deilige frukt, noen ganger glemmer at det er mange andre som søker etter den samme frukten. Vi må rekke ut en hånd og fortelle dem hvor de kan finne den.

Jeg tenkte på min kjære mor mens jeg kikket gjennom resten av *Forkynn*

Mens jeg forberedte meg til menighetskonferansen, slo jeg opp i *Forkynn mitt evangelium* på en side med skriftstedshenvisninger skrevet med min mors håndskrift.

mitt evangelium. Det fantes ikke noe navn, ingen notater eller andre ting som indikerte at boken hadde tilhørt henne. Jeg satt i undring mens jeg reflekterte over rekken av åndelige tilskyndelser som hadde ledet til dette øyeblikket. Ånden bekreftet for meg at mine tanker hadde blitt ledet, akkurat slik som jeg hadde bedt om. Min mor visste ikke, hvor mange år det enn var siden hun hadde skrevet disse henvisningene, at Herren ville bruke dem som et svar på hennes sønns ydmyke bønn. ■

Douglas Hedger, Nevada, USA

ET MIRAKEL I HERRENS HUS I KIEV

Min familie og jeg gledet oss til å reise med bil fra Romania til Kiev, Ukraina for innvielsen av tempelet i august 2010. Vel vitende om at dette ville være tempelet for de hellige i Romania/Moldova misjon, reiste vi i ca. 14 timer bare for å være der. Da vi kom fram, møtte vi en annen gruppe som også hadde reist fra Romania. Vi var alle glade over å være i Kiev for denne hellige begivenheten.

På innvielsesdagen ble vår gruppe fra Romania bedt om å se innvielsen via direktesending i et rom i førsteetasjen i tempelet. Noen begynte å uttrykke sin skuffelse. De hadde håpet å delta i innvielsen sammen med profeten i det celestiale rommet. Noen sa til og med at de kunne bare ha blitt hjemme og sett direktesendingen fra sitt møtehus i Romania.

Jeg begynte å be i mitt hjerte, "Himmelske Fader, hvordan kan vi hjelpe disse medlemmene fra Romania å få en uforglemmelig opplevelse i ditt hus?"

Jeg hadde enda ikke fått et svar da innvielsesaksjonen begynte. Vi fikk snart vite at profeten, president Thomas S. Monson (1927–2018), skulle komme ned og legge hjørnesteinen på plass. Kanskje dette kunne være vårt svar!

Jeg ba om at profeten måtte komme og hilse på de romanske hellige.

“Jeg ber ikke om dette for meg selv,” ba jeg, “men for mine brødre og søstre.”

Etter hjørnestensseremonien gikk president Monson forbi vårt rom på vei tilbake til det celestiale rommet. Plutselig fikk jeg en følelse av at jeg skulle reise meg og be ham komme inn i rommet vårt.

Jeg reiste meg og sa: “Vår profet! Kom og hils på oss. Vi er fra Romania.”

Det virket som at han ikke hørte meg. Så, et øyeblikk senere, kom han tilbake. “Romania!” sa han og kom inn i rommet.

Han hilste på oss alle og uttrykte hvor mye han elsket oss. Hjertet mitt

Jeg begynte å be i mitt hjerte, “Himmelske Fader, hvordan kan vi hjelpe disse medlemmene fra Romania å få en uforglemmelig opplevelse i ditt hus?”

svulmet da jeg så de glade ansiktene til våre kjære medlemmer. “Tusen takk kjære Far,” ba jeg, “for dette mirakelet i ditt hus.”

Da profeten forlot rommet, var ingen lei seg lenger. Jeg følte at vi var i det helligste rommet i tempelet. Det var en opplevelse jeg aldri vil glemme. ■
Doru Vasile, Bucuresti, Romania

ET ANERKJEN- NENDE SMIL

En kveld hadde menigheten vår en aktivitet som vi hadde brukt flere timer på å forberede. Etter aktiviteten sa en ung undersøker adjø til meg, men kom tilbake noen minutter senere og spurte: “Biskop, når kan jeg komme tilbake?” Jeg sa på søndag, og gutten sa: “Nei, er det ikke en ny aktivitet?” Han hadde hatt det så fint sammen med ungdommene i menigheten vår at han ønsket å komme tilbake.

Jeg snakket også med et besøkende par som hadde deltatt på aktiviteten og spurte dem hva de syntes. Mannen sa: “Helt siden vi kom hit har vi følt fred og ro”, noe hans kone bekreftet med et nikk. Jeg var overrasket over dette, for da de kom hadde det vært mange som snakket og laget støy. Men han fortsatte og så på meg og spurte: “Det er Den hellige ånd, ikke sant?” Overrasket kunne jeg bare svare ja.

Det hadde vært mye å gjøre for å bli klar til denne aktiviteten, så den kvelden da alt var avsluttet, var det eneste jeg ønsket å dra hjem og legge meg. Fordi jeg var så sliten, hadde jeg ikke kunnet tenke over mine samtaler med undersøkerne. Da jeg kom hjem, holdt jeg mine bønner og gikk til sengs, men jeg fikk ikke sove. I tankene mine så jeg for meg Herren smile. Det var et anerkjennende smil. Da husket jeg de vidunderlige tingene som hadde skjedd på aktiviteten.

Jeg forsto at flid og kjærlighet fra menighetens medlemmer hadde gjort det mulig slik at hjertet til disse tre undersøkerne hadde blitt berørt. Jeg forsto at det anerkjennende smilet var for det vi hadde gjort. Jeg kunne ikke unngå å gråte, og jeg følte meg så takknemlig for den gaven Herren ga oss. Han hadde gitt oss et anerkjennende smil. Jeg vitner om at Herrens ord er sanne, at når vi bringer om så bare én sjel til ham, vil vår glede være stor i Faderens rike (se L&p 18:15). ■
Franklin Romero, Manabí, Ecuador

FORTELL DIN HISTORIE

Sagt av siste-dagers-hellige trykker sanne historier om ethvert emne i evangeliet, men vi er særlig på utkikk etter dine erfaringer med å yte omsorgstjeneste til andre og med å vise mot i etterlevelsen av evangeliet. Send inn artikkelen din via Internett på liahona.lds.org (klikk på “Submit an Article or Feedback”).

VÅR motivasjon TIL Å etterleve evangeliet

Av Mindy Selu

Kirkens tidsskrifter

Det vil alltid finnes “hårde ord”. Men det vil alltid finnes en mulighet til å velge tro over en hvilken som helst tvil eller usikkerhet.

Disippelskapets vei er fylt med velsignelser – både “synlige og usynlige”.¹ Men det er tider når veien, uansett dens velsignelser, ikke er lett eller beleilig. Å bli en Jesu Kristi disippel krever arbeid og offer, og noen ganger er det vanskelig å finne motivasjonen til å etterleve budene og gjøre disse ofrene.

Som ung voksen har du det antagelig også travelt med å forsøke å balansere nye ansvarsoppgaver, ta livsendrende avgjørelser og finne ut hvordan din egen disippelvei skal se ut i resten av ditt liv. På toppen av dette kan det være ting i Kirkens retningslinjer eller historie eller evangeliets læresetninger som du ikke helt forstår, og fristelser du strever med, så vel som velsignelser du fremdeles venter på og spørsmål om Guds plan for deg.

Noen ganger kan mange av oss lure på om etterlevelse av evangeliet er verdt de velsignelser som vi er blitt lovet. Vi kan argumentere med at vi ikke passer inn, at det krever for mye arbeid, eller at spørsmålene ser ut til å være flere enn svarene. Men det det virkelig handler om er motivasjon. Hvorfor gjør du det du gjør og hvorfor lever du som du gjør? Hvorfor fortsetter du å holde budene, selv når det ikke er noen rundt deg som legger merke til om du gjør det?

Uansett hvem du er og hvilket stadium du er på i livet, er valget om å finne inspirasjon ved å dyrke troen på Frelseren og hans evangelium opp til deg.

Hvem skal vi gå til?

Å finne og holde ved like motivasjonen til å etterleve evangeliet er neppe en utfordring som er unik for vår tid. Selv da Frelseren var på jorden, hadde folk allikevel vanskelig for å forstå og derved adlyde de prinsippene han underviste om. Flere av hans disipler lyttet da han forklarte et konsept som syntes å fornærme dem – hans rolle som “livets brød” (se Johannes 6:35–58). De reagerte med skepsis og sa: “Dette er hårde ord! Hvem kan høre dem?” (Johannes 6:60).

Kristus, som så at de hadde vanskelig for å tro eller akseptere denne læren, spurte, “Tar dere anstøt av dette?” (Johannes 6:61). Istedenfor å sette sin tro foran sin tvil, trakk mange av hans disipler “seg tilbake og gikk ikke lenger omkring med ham” (Johannes 6:66).

Men da Kristus spurte resten av disiplene om de også ville “gå bort”, ga Peter det eneste svaret som var å gi “Til hvem skal vi gå? Du har det evige livs ord” (Johannes 6:67–68).

Kilden til vår motivasjon

Peter kjente kilden til sin motivasjon. Til syvende og sist handler det om kjernen i hvorfor vi gjør det vi gjør i evangeliet: vårt vitnesbyrd om og tro på Jesus

Kristus. “Vi tror og vet”, erklærte Peter, “at du er Guds Hellige” (Johannes 6:69; uthevelse tilføyd). Ved å få den samme sterke overbevisningen om Jesus Kristus, hans guddomlighet og hans verk, kan vi også finne motivasjonen til å fortsette å etterleve evangeliet – selv når det synes vanskelig, selv når ingen andre legger merke til det og selv når vi ikke er sikre på at det er det vi vil.

Det vil alltid finnes “hårde ord”. Men det vil alltid finnes en mulighet til å velge tro over en hvilken som helst tvil eller usikkerhet. Som eldste L. Whitney Clayton i De syttis presidentskap sa: “Beslutningen om å tro er det viktigste valget vi noensinne gjør.”²

Hva gjør vi hvis vi befinner oss på den andre siden av et av disse “hårde ordene”?

1. Følg Peter og de andre disiplenes eksempel, da de forble trofaste selv da det ville vært lett å “gå bort”. Lytt til råd fra våre profeter, apostler og andre ledere:

“I øyeblikk med frykt eller tvil eller urolige tider, hold på det terreng dere allerede har vunnet ... *Hold fast på det dere allerede vet, og stå sterkt til ytterligere kunnskap kommer.*”³

“Ta ett enkelt skritt fremover i tro – og så ett til ... [Fokusér] på de sannheter [du tror] på og la disse sannhetene fylle [ditt] sinn og hjerte ...

[Begynn] med de grunnleggende sannhetene i evangeliet.”⁴

2. Hold deg nær til Skriftene og følg deres læresetninger:

“[Studér og grunn] på Mormons bok hver dag [med bønnens hjelp].”⁵

“Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv” (Johannes 7:17).

“Men vær Ordets gjørere, ikke bare dets hørere” (Jakobs brev 1:22).

3. Fortsett å holde budene.

“Svarene på våre oppriktige spørsmål kommer når vi oppriktig søker, og når vi etterlever budene ... Vår tro kan strekke seg utover grensene for gjeldende logikk.”⁶

“Hvis du fortsetter å være lydig ... vil du få den kunnskap og forståelse du søker.”⁷

Til syvende og sist handler vår motivasjon om det Peter sa. Tror vi at Jesus er Kristus, at han leder sin Kirke og har det evige livs ord? Kommer vår tro på Ham foran de “hårde ordene” vi kanskje ikke forstår akkurat nå?

Belønningen ved å etterleve evangeliet

Når vi bestemmer oss for å elske og følge Gud og Jesus Kristus og holde budene, selv når vi ikke fullt ut forstår dem, er belønningene grenseløse. Det naturlige mennesket spør: “Hva har jeg igjen for det?” Evangeliets læresetninger svarer: “Fred i denne verden, og evig liv i den kommende verden”; et sted forberedt for deg i Guds boliger, alt som vår himmelske Fader har; “en lykkelig

tilstand som aldri tar slutt” (se L&p 59:23; Ether 12:34; L&p 84:38; Mosiah 2:41); og, som eldste Dieter F. Uchtdorf i De tolv apostlers quorum sa: “Her [i Kirken] vil dere finne det som er mer verdifullt enn noe annet ... Her vil dere finne det evige livs ord, løftet om velsignet forløsning og veien til fred og lykke.”⁸ Bare for å nevne noen.

Når vi vier oss til å følge Kristus og adlyde hans bud, blir vi lovet alle disse tingene, og mer til. Det betyr ikke at veien alltid vil være lett eller forståelig, men de velsignelser vi er lovet ved å være sterke, vil fortsette å utfolde seg gjennom vårt liv og til og med etter det.

Selv om disse velsignelsene er fantastiske, skulle de imidlertid ikke være vår primære motivasjon for å etterleve evangeliet. Uansett hvilke spørsmål du har, uansett hvilken læresetning du ikke forstår, vil din tro på Jesus Kristus og hans forsoning være nøkkelen til din motivasjon til å etterleve Hans evangelium, akkurat som det var for Peter og de andre.

“Våre motiver og tanker påvirker til sist våre handlinger,” sa eldste Uchtdorf. “Vitnesbyrdet om at Jesu Kristi gjengitte evangelium er sant er den sterkeste motivasjonskraft i vårt liv. Jesus understreket om og om igjen styrken i gode tanker og riktige motiver: ‘Se hen til meg i enhver tanke, tvil ikke, frykt ikke’ (L&p 6:36).

Vitnesbyrdet om Jesus Kristus og det gjengitte evangelium vil hjelpe oss å lære om Guds spesifikke plan for oss, og så handle i samsvar med den. Det gir oss forsikring om at Gud er virkelig, at han er sann og god, om Jesu Kristi læresetninger og forsoning og om det guddommelige kall siste-dagers profeter har.”⁹

Jeg for min del skal fortsette å prøve, selv når det føles vanskelig. Jeg skal fortsette å be og studere Skriftene. Jeg skal gjøre en innsats for å styrke mitt vitnesbyrd om Frelseren hver dag. Og jeg skal fortsette å prøve å leve slik han ønsker at jeg skal leve og stole på hans ord og at hans levende profeter og apostler lærer meg hvordan, idet jeg stoler på den motivasjon som kommer ikke bare fra min tro og kjærlighet til ham, men også fra hans evige offer og kjærlighet til meg. ■

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, “En disippels vei”, *Liahona*, mai 2009, 76.
2. L. Whitney Clayton, “Velg å tro”, *Liahona*, mai 2015, 38.
3. Jeffrey R. Holland, “Herre, jeg tror”, *Liahona*, mai 2013, 93–94; uthevelse i originalen.
4. Rosemary M. Wixom, “Vend tilbake til troen”, *Liahona*, mai 2015, 94.
5. Thomas S. Monson, “Kraften i Mormons bok”, *Liahona*, mai 2017, 87.
6. Rosemary M. Wixom, “Vend tilbake til troen”, 95.
7. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 95.
8. Dieter F. Uchtdorf, “Kom og bli med oss”, *Liahona*, nov. 2013, 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, “Styrken i et personlig vitnesbyrd”, *Liahona*, nov. 2006, 37.

TO VALG

“Herrens vei er ikke vanskelig. Livet er vanskelig, ikke evangeliet ... Livet er vanskelig for oss alle, men livet er også enkelt. Vi har bare to valg. Vi kan enten følge Herren og bli begavet med hans kraft og motta fred, lys, styrke, kunnskap, frimodighet, kjærlighet og glede, eller vi kan gå en annen vei, en hvilken som helst annen vei, og gå den alene – uten hans støtte, uten hans kraft, uten veiledning, i mørke, i forvirring, tvil, sorg og fortvilelse. Jeg spør: Hvilken vei er lettest?”

Eldste Lawrence E. Corbridge i De sytti, “Veien”, *Liahona*, nov. 2008, 36.

Jeg følte et mørke legge seg over livet mitt. Og så innså jeg at jeg trengte å snakke med biskopen min.

Det **første skrittet mot** omvendelse

Av Aurilas Peterson

Jeg husker at jeg satte dåpsdatoen min med misjonærene. De spurte meg om jeg var klar til å inngå denne pakten med vår himmelske Fader. Uten engang å tenke på det og med et hjerte fylt med glede, sa jeg "Ja!" Jeg ønsket å akseptere den unike gaven min kjærlige Fader hadde gitt meg, og jeg visste at jeg ikke ville være like lykkelig uten Frelseren i livet mitt. Men jeg var virkelig ikke sikker på hva fremtiden innebar for meg.

Endelig kom den store dagen. Den var uforglemmelig, og jeg var så lykkelig.

Mørke dager

Etter dåpen og bekreftelsen, begynte plutselig dagene å virke mørke. Jeg var opptatt med familieproblemer, og jeg strevde med å følge alle Guds lover. Jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre, og jeg hadde lyst til å gi opp alt. Det virket som om ingen forstod meg.

Jeg hadde alltid elsket å lese Mormons bok, men under den tiden satte

jeg den til side. En dag, mens jeg var hjemme alene, følte jeg den gode følelsen av Ånden som tilskyndet meg å lese Mormons bok. Jeg ba først, for jeg ønsket å finne et svar som kunne gi fred til min lidelse. Jeg slo rett opp på Alma kapittel 5. I vers 27 står det: "Har dere vandret og holdt dere ulastelige for Gud? Kunne dere – hvis døden tok dere bort nå – si ved dere selv at dere har vært tilstrekkelig ydmyke, at deres klær er blitt rensset og gjort hvite ved Kristi blod, ved ham som skal komme for å forløse sitt folk fra deres synder?"

Endelig følte jeg meg rørt av disse ordene. Jeg visste at jeg trengte å omvende meg, så jeg gjorde en avtale med biskopen. Jeg var unektelig redd, men jeg tvang meg selv til å gå og møte med ham.

Forstå Guds løfte

Da jeg ankom biskopens kontor, følte jeg meg så skyldig at jeg ønsket å bare sne. Men jeg ba om mot til å si alt jeg trengte å si. Biskopen inviterte meg inn til kontoret hans, og sa

deretter en bønn om å motta Guds hjelp. Han snakket til meg som om jeg var hans sønn, og han viste sin kjærlighet til meg gjennom sine ord. Han ga meg råd og ba meg om å gjøre visse ting for å motta Guds tilgivelse og deretter komme tilbake for å møte med ham.

Jeg var så glad for denne muligheten. Jeg fulgte hans råd og forsto endelig Guds løfte om tilgivelse til Alma: "Hvis han bekjenner sine synder for deg og meg og omvender

seg i hjertets oppriktighet, skal du tilgi ham, og jeg vil tilgi ham også" (Mosiah 26:29). Etter oppriktig omvendelse, visste jeg at Gud hadde tilgitt meg. Endelig kunne jeg føle min himmelske Faders kjærlighet i mitt hjerte, og mørket forsvant. Jeg var lykkelig og stolt av meg selv.

Biskopen er der for å hjelpe

Biskopen er Herrens representant i menigheten. Vit at han er der for å hjelpe deg å finne den sanne lykke

som Gud har i vente for deg. Stol på ham. Om du har problemer eller trenger å omvende deg, gå og finn ham. Han vil hjelpe deg.

Jeg vet at det noen ganger er vanskelig å snakke med ham. Men president Lorenzo Snow (1814–1901) forklarte om vår himmelske Faders evige plan: "Jeg tror det er sannsynlig at i [den førjordiske] ånde verden, da det ble foreslått for oss [å]... gjennomgå den erfaring vi nå gjør, var det ikke bare fryd og gammen... Likevel er det ingen tvil om at vi der så og forsto klart og tydelig at dette var en nødvendig erfaring om vi skulle oppnå vår opphøyelse og herlighet. Han fortsatte og sa: "Vi [var] villige til å innrette oss etter Guds vilje, og derfor er vi her" (*Læresetninger fra Kirkens presidenter: Lorenzo Snow* [2012], 104).

Omvendelse er en del av å rette seg etter Guds vilje. Så istedenfor å være redd for biskopen, gjør ham til din venn. Han ble utvalgt av Gud, og han kan hjelpe deg til å omvende deg og helbrede din sjel gjennom å komme til Jesus Kristus. Herren ønsker å hjelpe oss, men vi trenger å ta det første skrittet mot omvendelse. På den måten kan vi se løftet i Jesaja 1:18 bli oppfylt: "Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø." Og det er derfor biskopen er der for å hjelpe.

Jeg vitner om at Gud lever og at Jesus Kristus er vår Frelser. Begge elsker oss utrolig mye! ■

Artikkelforfatteren bor i Ouest, Haiti.

LÆRING

PÅ

HERRENS

MÅTE

Av eldste
David A. Bednar
i De tolv apostlers
quorum

Herrens fremskyndelse av sitt verk krever at vi stadig lærer, forandrer oss og går fremover med tro på Frelseren.

Et mønster i alle ting

I en åpenbaring gitt gjennom profeten Joseph Smith i juni 1831, erklærte Herren: “Og videre vil jeg gi dere et mønster i alle ting, så dere ikke blir ført vill, for Satan er på ferde rundt omkring i landet og er i ferd med å forføre nasjonene.” (L&p 52:14).

Interessant nok gir Herren oss “et” mønster og ikke “det” mønsteret i alle ting. Jeg tror ikke at Herren, når han sier “et mønster i alle ting” mener at han bare har ett mønster til bruk i enhver situasjon. Isteden innbefatter Herrens måte forskjellige mønstre

som kan anvendes for å oppnå forskjellige åndelige mål.

Vårt endelige mål i all læring og undervisning burde være å avgjøre og bruke det mønster eller mønstrene som best mulig dekker våre behov og gir de ønskede læringsresultatene.

Den hellige ånd er læreren

Den hellige ånd er det tredje medlemmet av Guddommen og en åpenbarer, en lærer, en trøster en helliggjører, og han hjelper oss å huske alle ting (se Johannes 14:16–17, 26; 3 Nephi 27:20). Eldste James E. Talmage (1862–1933) i De tolv apostlers quorum forklarte: “Den hellige ånds embede og hans virke blant menneskene er beskrevet i Skriftene. Han er en lærer sendt fra Faderen,

Å innby Den hellige ånd til å være læreren er et sentralt formål i alle Herrens læringsmønstre.

Å LÆRE VED TRO KREVER BÅDE HJERTET OG ET VILLIG SINN.

og til dem som er berettiget hans undervisning vil han vil åpenbare alle ting som er nødvendig for den sjels forøkning.”¹ Å innby Den hellige ånd til å være *læreren* er et sentralt formål i alle Herrens mønstre for læring og undervisning.

En elev som utøver sin handlefrihet ved å handle ifølge korrekte prinsipper, åpner sitt hjerte for Den hellige ånd og innbyr derved Hans undervisning, vitnende kraft og bekreftende vitne. Læring med og ved tro krever åndelig, mental og fysisk anstrengelse og ikke bare passiv mottagelse. Ved våre oppriktige, konsekvente og trosinspirerte handlinger viser vi vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus vår villighet til å lære og motta instruksjoner fra Den hellige ånd.

Tenk over hvordan misjonærer hjelper undersøkere å lære ved tro. Det å inngå og holde åndelige forpliktelser, som å studere og be angående Mormons bok, holde budene og komme på Kirkens møter, fordrer at en undersøker utøver tro og handler.

Dette prinsippet gjelder alle medlemmer, også foreldre, lærere og ledere.

Undervisning, formaning og forklaring – så viktige som de enn er – kan aldri formidle til en undersøker, et barn, en elev eller et medlem et vitnesbyrd om sannheten av det gjengitte evangelium. Først når deres tro fører til handling og åpner veien til hjertet, kan Den hellige ånd gi bekreftende vitnesbyrd. Misjonærer, foreldre, lærere og ledere må naturligvis lære å undervise ved Åndens kraft. Like viktig er imidlertid det ansvaret de har for å hjelpe andre å lære selv ved tro.

Den læring jeg beskriver strekker seg mye lengre enn kognitiv oppfattelse, tilegnelse og gjengivelse av informasjon. Den slags læring jeg snakker om forårsaker at vi våkner opp for Gud (se Alma 5:7), at vi legger av oss det naturlige menneske (se Mosiah 3:19), at vi forandrer vårt hjerte (se Mosiah 5:2) og blir omvendt til Herren og aldri faller fra troen (se Alma 23:6). Læring ved Den hellige ånd krever både hjertet

og et villig sinn (se L&p 64:34) og er et resultat av at Den hellige ånd formidler kraften av Guds ord både til og inn i hjertet. Læring ved tro kan ikke overføres fra en lærer til en elev, fra en misjonær til en undersøker, gjennom en forelesning, en demonstrasjon eller et eksperiment. I stedet må en elev utøve tro og handle for å kunne tilegne seg kunnskapen selv.

Et mønster for læring og undervisning

1. Forbered deg til å lære. Hvis du deltar i søndagsskoleklassen og lytter til læreren som presenterer et emne, er det bra. Men hvis du har arbeidet og forberedt deg, hvis du tenker på ting læreren har oppfordret deg til å lese, grunne på og be om før klassen, kan det komme en mektig utgytelse av Ånden, og Den hellige ånd blir din lærer. Forberedelse innbyr åpenbaring.

2. Samhandle for å oppbygge. Jeg ønsker å rette oppmerksomheten mot dette verset. “Velg en lærer blant dere, og la ikke alle tale på én gang,

men la én tale om gangen, og la alle lytte til det han sier, slik at når alle har talt, kan alle være oppbygget av alle, og for at alle kan få det samme privilegium” (L&p 88:122).

Dette er ett av Herrens mektige mønstre for læring og undervisning. En annen måte å se på dette verset er: “Velg en lærer blant dere.” Hvem er læreren? Den hellige ånd. Kan det være at hvis du vil at Den hellige ånd skal være læreren, da “la ikke alle tale på én gang, men la én tale om gangen og la alle lytte til det han sier, slik at når alle har talt, kan alle være oppbygget av alle”? Den eneste som kan gi denne oppbyggelsen er Den hellige ånd.

Samhandling for å oppbygge innbyr åpenbaring. I Kirken i dag lærer og anvender vi mer åndelig følsomme, strenge og krevende mønstre for læring og undervisning. Vil vi alltid gjøre det vi alltid har gjort og få de samme resultatene som vi alltid har fått, eller vil vi omvende oss og lære og forandre oss og undervise på Herrens måte i større grad?

3. Oppfordre til å handle. Ett enkelt spørsmål hjelper oss å oppnå dette målet. Hva vil du gjøre med det du har lært? Å handle ifølge inspirasjon innbyr mer inspirasjon.

Jeg ber om at vi vil holde tritt med Herrens fremskyndelse, at vi ikke bare vil gjøre det vi alltid har gjort på den måten vi alltid har gjort det.

Jeg bærer mitt vitnesbyrd om at Herren Jesus Kristus er en levende realitet. Jeg vitner om at han lever. Han er oppstanden. Han er Kirkens overhode og leder alle dens anliggender. Han anmoder oss alle om å holde tritt med hans fremskyndelse og følge de mønstre han har fremsatt for vår vekst og læring. ■

Fra en tale holdt på seminaret for nye misjonspresidenter den 25. juni 2014.

NOTER

1. Se James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12. utg. (1924), 162.

FORBEREDELSE INNBYR ÅPENBARING.

5

MÅTER Å LÆRE FRA GENERAL- KONFERANSEN PÅ

GENERALKONFERANSEN ER EN FANTASTISK MULIGHET TIL

å komme sammen med medlemmer av Kirken fra hele verden for å lytte til Kirkens ledere og motta veiledning fra Herren. Å se, lytte til og studere talene fra generalkonferansen vil invitere Ånden inn i ditt liv og hjelpe å styrke ditt vitnesbyrd. Det er en mulighet for deg til å motta og handle etter personlig åpenbaring.

Her er fem måter du kan lære fra generalkonferansen på.

DETALJ FRA KRISTUS OG DEN UNGE MANNEN, AV HEINRICH HOFMANN

1 SKRIV NED DINE SPØRSMÅL FØR GENERALKONFERANSEN STARTER.

Ta deg tid til å skrive ned dine spørsmål før konferansen starter, og vær oppmerksom på svar som kommer til deg under konferansen. Dine bønner og spørsmål kan besvares mens du deltar og lytter til Ånden.

2 SØK Å LÆRE AV KRISTUS

Profeter vitner og underviser om Frelseren (se Apostlenes gjerninger 10:43.) Mens du lytter til konferansetalene kan du tenke på hva talerne underviser deg om Jesus Kristus. Du kan også lage en liste i notatene dine.

Dere har evnen til å motta åpenbaring og følge den uten frykt.

President Henry B. Eyring,
"Herren leder sin kirke," okt. 2017 generalkonferanse

5 BLI MOTIVERT OG INSPIRERT TIL Å HANDLE

Skriv ned budskapene og situatene som inspirerer deg eller inviterer deg til å handle. Dette kan hjelpe deg å anvende det du lærer – og hjelpe deg å huske tankene du fikk senere når du trenger påminnelsen! ■

3 SE ETTER EMNER

Etter at du har sett litt av generalkonferansen, legger du kanskje merke til at du har hørt et tema eller emne bli nevnt mer enn en gang. Mønstrene du merker deg kan være en måte Ånden hjelper deg å gjenkjenne noe du trenger å lære.

Læring med og ved tro krever åndelig, mental og fysisk anstrengelse og ikke bare passiv mottakelse.

Eldste David A. Bednar, "Læring på Herrens måte," side 50 i dette nummeret.

4 LEGG MERKE TIL MORMONS BOK

Du kan lære mye av å merke deg skriftstedene Kirkens ledere referer til, særlig Mormons bok, som er "sluttsteinen i vår religion" (introduksjon til Mormons bok). Se om du kan holde oversikt over alle gangene den blir nevnt under generalkonferansen. Du vil bli forundret over det du finner!

UNDERVIST AV DEN HELLEIGE ÅND

Disse ungdommene forberedte seg til å bli undervist av Ånden før generalkonferansen. Her er det de lærte fra en tidligere generalkonferanse og det de gjør annerledes på grunn av det.

Inspirert instruksjon

Jeg ble inspirert av generalkonferansen.

Mens jeg lyttet til instruksjonen fra våre ledere om å tjene andre, stole på Kristus og holde standhaftig fast i jernstangen, følte jeg Den hellige ånd vitne til meg om at dette evangeliet er sant og at vi kan få evig liv ved å holde budene og følge Gud ord. Jeg har satt meg mål om å gjøre mer tjeneste i mitt lokalsamfunn og styrke mitt vitnesbyrd gjennom daglig bønn og skriftstudium. Jeg vet at jeg er en datter av vår himmelske Fader. Han lever og han elsker meg for evig og alltid.

Madelyn B., 16 år, Delaware, USA

Om henne: Eldst av tre søsken, løper terrengløp, liker å lese og synge, elsker det spanske språket og håper å undervise i engelsk som fremmedspråk

Svar på spørsmål

Før generalkonferansen hadde jeg to spørsmål: (1) Hvordan kan jeg ha en god innstilling og hjelpe mine venner når de tar dårlige avgjørelser? og (2) Hvordan kan jeg vitne om Kirken uten at de gjør narr av meg? Under konferansen vitnet Ånden til meg at jeg ikke er alene. Nå vet jeg at ved å studere Skriftene av hele mitt hjerte, vil jeg motta svar på spørsmålene om vennene mine. Jeg vet at min Fader lytter til mine bønner, og jeg vil gjøre alt jeg kan for å bli bedre hver dag.

Isak R., 13 år, Pichincha, Ecuador

Om ham: Enebarn, liker å spille piano, skate, spille fotball, trene judo, svømme, synge og lage godterier, han ønsker å bli doktor og favorittfargen hans er grønn

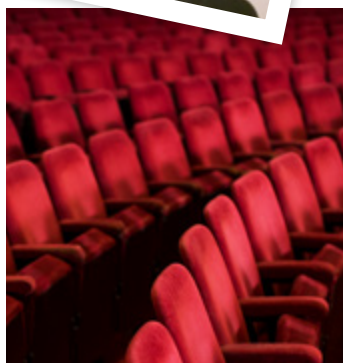

Invitert til å vokse

Generalkonferansen styrket meg med et ønske om å følge Jesu Kristi evangeliums vei. Den hjalp meg å vite og forstå at dette er den sanne Kirken, som gir oss lys og glede. Jeg følte Ånden be meg om å vokse hver dag og lese Mormons bok for å utvikle et sterkt vitnesbyrd om evangeliet. Jeg tror at min himmelske Fader ønsket at jeg skulle lytte til disse inspirerte talene.

Vicente A., 16 år, Metropolitan Region, Chile

Om ham: Eldst av fire søsken, liker å spille video-spill, lytte til musikk og spille fotball, spiller teater, ønsker å reise på misjon

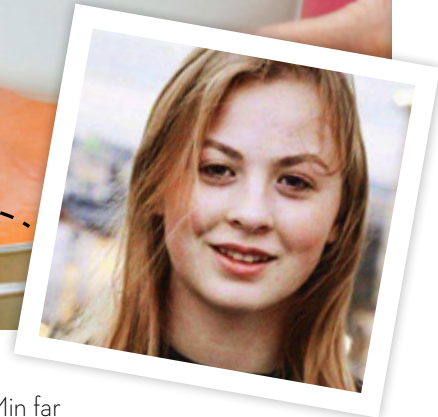

Forberedt til å lære

Jeg føler Ånden så sterkt på generalkonferansen. Fra jeg begynte å forberede spørsmål og forberede meg åndelig til generalkonferansen, har det gitt en helt ny mening i livet mitt, og jeg har lært så mye mer av hver tale. Jeg er så takknemlig for profeten og apostlene, og jeg vet at de er sent fra vår himmelske Fader til å lede oss i vårt liv!

Ben H., 17 år, Kentucky, USA

Om ham: Elsker sport, spiller basketball og tennis på skolen, liker å stå på ski og snowboard, reise og gå fotturer

Søk etter lyset

Året i forfjor var en utfordring for meg. Min far kjempet med kreft, og det var terrorangrep i byen min. Jeg strevde med angst, og lurte på hvordan jeg kunne føle fred når jeg var redd for min egen åndelige og fysiske trygghet. Fra generalkonferansen lærte jeg at vi kan finne fred når vi lever dydig, fyller vårt hjerte med tro, og har et evig perspektiv. Jeg ble inspirert til å vende meg til Kristus i vanskelige tider, istedenfor å være avhengig av min egen forståelse. Jeg vet at jeg kan overvinne mørkets påvirkninger ved å søke Kristi skinnende lys.

Olivia H., 17 år, Belgia

Om henne: Svømmer, liker å tjene andre, inkludert ved å jobbe frivillig på et suppekjøkken, et fosterhjem og på skolens spesialundervisningsprogram.

“UNGE MEDLEMMER
AV KIRKEN,
JEG LOVER
AT HVIS DERE VIL
LYTTE

[TIL GENERALKONFERANSEN],
VIL DERE FØLE ÅNDEN VELLE
FREM I DERE. HERREN VIL
FORTELLE DERE HVA HAN
ØNSKER AT DERE SKAL GJØRE
MED LIVET DERES.”

Eldste Robert D. Hales (1932-2017)
i De tolv apostlers quorum
“Generalkonferansen: Styrker tro og vitnesbyrd”
generalkonferansen i okt. 2013

Fakta om GENERALKONFERANSEN

Orgelet i konferansesenteret har **7 667** piper – men bare ca. 170 piper kan sees av publikum

President Russell M. Nelson har holdt **84** generalkonferansetaler i løpet av sine 34 år som generalautoritet

Folk i **221** land og landområder ser på generalkonferansen

Talene blir oversatt til **94** språk

Treverket til talerstolen i konferansesenteret kommer fra **PRESIDENT GORDON B. HINCKLEYS** (1910–2008) gamle valnøttre

Mer enn **100 000** mennesker er tilstede på de fem møtene i Konferansesenteret i Salt Lake City, Utah, USA

ET BOEING 747-FLY – som er omtrent 70 m langt – ville fått plass inne i konferansesenterets auditorium

Det blir holdt omtrent **35** taler ved hver konferanse

NEVNEVERDIGE BEKJENTGJØRELSER GITT UNDER GENERALKONFERANSER:

SEPT. 1995: "Familien – En erklæring til verden"

APR. 1998: Oppføring av mindre templer

APR. 2001: Det vedvarende utdannelsesfond opprettet

OKT. 2012: Alderen for misjonærer senket

APR. 2018: Omsorgstjeneste erstatter hjemmelærer- og besøkende lærerinne-virksomhet

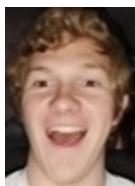
“Hvordan kan jeg innby Ånden i mitt hjem når folk slåss eller krangler?”

VÆR EN FREDSTIFTER

“Når vi ikke har mulighet for å forandre andres oppførsel, vil vi gå inn for å styre oss selv på riktig måte.”

I stedet for munnhuggeri og friksjoner mellom familiemedlemmene er det vårt ansvar å bygge hverandre opp, lytte og snakke fornuftig sammen.”

Eldste Marvin J. Ashton (1915-94) i De tolv apostlers quorum, “Ikke tid til strid,” generalkonferansen i april 1978.

Be om unnskyldning

Når jeg har vært i en krangel, har jeg opplevd at det å be om unnskyldning og innrømme at du

tok feil, selv om du tenker og føler at du har rett, hjelper for å gjenopprette fred i rommet. Deretter forlat rommet, vær stille, endre tema eller finn noe dere kan være enige om. Det tar ikke lang tid før Ånden kommer tilbake.

Dylan M., 15 år, California, USA

Ha kjærlighet

Jeg har innsett at å vise ren kjærlighet til familien innbyr Ånden til å være i hjemmet. Profeten snakket om kjærlighet som katalysatoren som forårsaker endring og balsamen som helbreder sjelen. En kjærlig ånd gir trygghet og fred i hjemmet.

Joseph C., 18 år, Arizona, USA

Snakk med familien din

Hvis familien din ikke er medlem av Kirken, fortell dem hvor vondt du har det når de krangler, og be dem om å forbedre seg. Om det ikke fungerer, be og prøv igjen. Om de er medlemmer, påminn dem at de er Guds barn og at de ikke skulle krangle.

Carolina S., 19 år, Goiás, Brazil

Be om å ha Ånden med deg.

Når familien rundt deg krangler, er det vanskelig å føle Åndens nærvær,

men det betyr ikke at du ikke kan føle den om du er verdig. Be en bønn i hjertet om å føle Herrens ånd sterkere, og følg ekstra godt med på innskytelsene du får. Vår himmelske Fader kan hjelpe deg å føle fred og vite hvordan du på best måte kan bringe fred til ditt hjem.

Katie G., 17 år, Utah, USA

Søk kompromiss

Snakk med familien om å løse problemene på en måte som alle kan dra fordel av, eller del et skriftsted eller syng en salme. Du kan også be din himmelske Fader om hjelp til å løse problemet. På denne måten, vil alle roe seg ned og bli i stand til å løse problemet uten å måtte ty til rop og vold. Den hellige ånd vil gi alle en følelse av fred og gi alle et ønske om å slutte med å krangle.

Luis F., 14 år, Playa del Carmen, Mexico

Svarene tar sikte på å gi hjelp og perspektiv, og er ikke å betrakte som offisielle uttalelser om Kirkens lære.

Er et vitnesbyrd mer enn bare følelser?

Det var et vitnesbyrd Frelseren snakket om da han sa til Peter: “Det er ikke kjøtt og blod som har åpenbaret dette for deg, men min Far i himmelen” (Matteus 16:17). Det er kunnskap fra Gud som blir åpenbart gjennom Den hellige ånd.

Den hellige ånd taler med en stemme som vi føler mer enn vi hører, men den kommer både “i ditt sinn og i ditt hjerte” (L&p 8:2; uthevelse tilføyd) – til våre tanker så vel som til våre følelser.

Profeten Joseph Smith beskrev åpenbaringsens ånd slik: “Når du føler at den rene intelligens tilflyter deg, [og får] en plutselig innskytelse” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith [2007], 131*).

Når vi vender vårt sinn og hjerte – våre tanker, følelser og ønsker – til Gud, kan han tale til vårt sinn og hjerte med Den hellige ånds stille røst. Når han kommuniserer med vår ånd, synes visse følelser og tanker å strømme til oss. Dette er vitnesbyrdet han gir oss.

Hva syns du?

“Hvordan finner jeg venner med gode normer?”

Send ditt svar og, hvis ønskelig, et høyoppløselig bilde innen 15. november 2018, på liahona.lds.org (klikk på “Submit an Article”).

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Veivalg som forbereder deg til fremtiden

Av Leah Barton
Kirkens tidsskrifter

Jeg tror ikke det er noen 14-årig jentes drøm å se seg selv i et støvete fjøs, der hun måker en stinkende hestestall med en rusten spade. Men det var det jeg gjorde etter skolen, hver dag, helt til jeg var gammel nok til å få en annen jobb.

Det var absolutt ikke ideelt for meg å arbeide mens jeg gikk på videregående skole, men jeg forsto at dersom jeg noen gang skulle få en jobb jeg virkelig likte – en som ikke innebar å gjøre rent etter dyr – måtte jeg gå på høyskolen, og for å gå på høyskolen, måtte jeg ha penger. Jeg visste at for meg var utdanning det riktige skrittet mot en (forhåpentligvis) tilfredsstillende karriere.

Det fine er at den veien jeg valgte, bare er én av flere som kan hjelpe deg å lære å arbeide og sørge for dine egne behov. Dette kalles å bli timelig og åndelig selvhjulpen. Når du overveier dine valgmuligheter, prøv å velge den veien som du føler best vil forberede deg.

Disse historiene er fra folk som var på din alder for bare noen få år siden. Ved å følge eksemplene til disse unge voksne, kan du finne din egen vei mot vellykket selvhjulpenhet.

VURDÉR BEHOVENE RUNDT DEG

Av Oudom Piseth, Kambodsja

For å nå mine mål, sier jeg alltid til meg selv at det er veldig viktig å arbeide hardt, men at en annen måte å lykkes på er å arbeide smart. Etter at jeg hadde vært på misjon i England, vendte jeg tilbake til Kambodsja og vurderte arbeidsmarkedet. Jeg så på ting som opplæringstiden for å få de forskjellige jobbene og hva opplæringen ville koste.

Jeg fant ut at opplæringsprogrammet for å bli en klesforhandler er kort men utfordrende, og at det ikke var så mange som gjorde det. Jeg så at det var en god mulighet, og bestemte meg for å ta det. Jeg har nå fullført programmet og jobber som forhandler for et klesmerke.

Å finne den rette karrièren kan være vanskelig, men jeg har Frelseren som hjelper og løfter meg.

Uansett om du går på høyskole, søker arbeid eller lærer et yrke, utvikler du en egenskap som er vesentlig for oppbyggingen av Guds rike.

BRUK UTDANNELSE TIL Å ÅPNE DØRER

Av Iolanda Teixeira, Kapp Verde, Afrika

Moren min oppmuntret meg alltid med uttrykket: "Utdannelse er nøkkelen til suksess." Jeg ønsket en bedre fremtid for meg selv og spesielt for min familie, og for å gjøre dette, måtte jeg fortsette på utdannelsen min. På den tiden hadde jeg ikke penger til å gå på høyskole, så jeg søkte på et stipend ved en yrkesskole for å studere datasystemer og vedlikehold.

Gjennom studiene møtte jeg forskjellige utfordringer, men dette hindret meg ikke i å gå fremover meg et håp om bedre tider. Bønn hjalp meg mye. Jeg søker alltid råd fra Herren. Jeg tok alltid studiene mine på alvor, og i dag tar jeg jobben min på alvor, og gjør mitt beste som datatekniker og markedsassistent.

ARBEID NÅ MOT DEN FREMTIDEN DU ØNSKER

Av Ann-Sophie og Lawrence Cavin, Skottland

Ann-Sophie: Jeg hadde alltid ønsket å studere ved et universitet, men planene mine om hva jeg skulle studere endret seg en god del i tenårene. Etter videregående skole, arbeidet jeg som frivillig ved et sykehus i seks måneder. Siden da har jeg likt tanken på å bli sykepleier, men jeg trodde ikke at jeg ville klare det.

I menighetens selvhjelpen-hetsklasse ble vi bedt om å velge en jobb vi ønsket oss, selv om vi ikke hadde de rette kvalifikasjonene.

Jeg ba om hva jeg skulle gjøre, og sykepleie fortsatte å komme til mitt sinn.

Jeg bestemte meg for å følge Herrens tilskyndelser.

Å følge denne kursen har ikke vært lett.

For å komme i gang, undersøkte jeg sykepleierutdannelsen og hva det ville koste meg å studere.

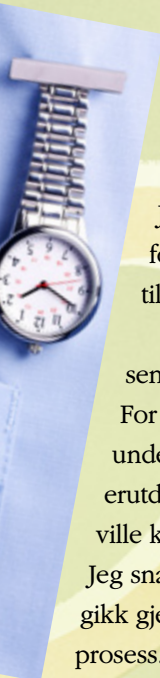
Jeg snakket med folk som gikk gjennom en lignende prosess. Første gang jeg søkte på sykepleierutdanningen, ble jeg satt på ventelisten. Men jeg ga ikke opp, jeg søkte igjen, og til slutt kom jeg inn. Noen ganger må du være tålmodig og stole på Herren siden han har sin egen plan for deg.

Lawrence: Da jeg var yngre, satte jeg meg som mål å gjøre det så bra jeg kunne, uansett hvilket emne jeg studerte eller hvilken jobb jeg hadde. Jeg prøvde alltid å lære og forbedre meg for å gi meg selv den beste mulighet for å lykkes.

Jeg arbeider nå som leder for et klesmerke, men jeg ønsker å begynne å arbeide i politiet. I Skottland må man bo i landet i tre sammenhengende år før man kan søke seg til politiet. Siden jeg oppholdt meg i utlandet i to år mens jeg var på misjon, må jeg vente noen måneder til før jeg kan søke.

Selv om dette har vært en stor hindring, har jeg ikke gitt opp. Jeg har en god jobb slik at jeg kan forsørge min familie, og jeg har arbeidet hardt for å få en god referanse til fremtidige jobber.

I likhet med disse unge voksne, vil du finne ut at forskjellige veivalg kan forberede deg til å ta vare på deg selv og din fremtidige familie. Med det målet i tankene, kan du planlegge å lykkes. Eldste Dieter F. Uchtdorf i De tolv apostlers quorum sa: "La oss gjøre så godt vi kan og utvikle et rykte om fortrefelighet i alt vi gjør. La oss vie vårt sinn og vår kropp til den strålende mulighet til arbeid som hver ny dag gir." ("To prinsipper for enhver økonomi", general-konferansen i okt. 2009). Når du fokuserer nå på å lære og å arbeide, vil du skape vaner som vil bidra til at du føler deg mer trygg på fremtiden. ■

Red. merknad: Vurdér å be biskopen din om å presentere deg for selvhjelpenhetsspesialistene i staven din. De kan hjelpe deg å se muligheter for fremtidig utdanning og arbeid.

FINN DIN VEI

1.

KJENN DEG SELV

Hva er du flink til? Hva finner du glede i å gjøre? Å besvare disse spørsmålene kan hjelpe deg å finne en mulig karriere som passer de ferdigheter, interesser og talenter du allerede har.

TIPS: Vurdér å spørre foreldrene dine, lærere og venner om hva slags talenter de ser i deg. Du vil kanskje bli overrasket over det de sier!

2.

KJENN VERDEN RUNDT DEG

Hvilke jobber er det etterspørsel etter der du bor? Hvilke selskaper ansetter folk? Det er klokt å velge en karrierevei innen et område som er i vekst og som sannsynligvis vil gi muligheter i fremtiden.

TIPS: Høyskoler, universiteter eller yrkesskoler vet ofte hvilke ferdigheter som er etterspurt og hvilke bransjer som er i vekst.

3.

VIT HVA DU TRENGER Å GJØRE I NESTE OMGANG

Hvilke forberedelser kreves for den jobben du ønsker deg? Hvor vil du få den opplæring og utdanning du trenger? Hvordan vil du betale for den? For å oppnå et langsiktig karrieremål, må du vite hvordan du skal komme deg dit.

TIPS: Vurdér å snakke med noen som allerede gjør det du ønsker å gjøre. Still dem spørsmål. Folk flest liker å gi råd og komme med forslag.

Del Guds kjærlighet

Av Allie B., 12 år, Kentucky, USA

For en liten stund siden flyttet jeg og familien min til Kentucky. Jeg var veldig lei meg fordi jeg måtte reise fra alle vennene mine og den utvidede familien min. Kentucky var veldig forskjellig fra det jeg var vant til. Første gangen vi dro til Kirken så jeg at det ikke var så mange mennesker der. Da jeg innså hvor liten grenen var, bestemte jeg meg for at istedenfor å være negativ, ville jeg gjøre noe med det.

Dagen etter gikk moren min og jeg til butikken. Før vi forlot huset tok jeg med meg en bunke med utdelingskort. Da vi kom til butikken fant jeg en sjokolade og gikk til kassen. Kassadamen skannet sjokoladen og ga den til meg. Jeg ga den tilbake. Hun så forvirret ut og sa: "Du har akkurat betalt for denne."

Jeg svarte: "Jeg vet det, men jeg gir den til deg som en gave." Så la jeg et utdelingskort sammen med sjokoladen. Hun smilte og takket meg. Hun tittet på baksiden av utdelingskortet, der jeg hadde skrevet: "Alle er et Guds barn." Jeg gikk derfra lykkelig, og visste at selv om hun ikke nødvendigvis ville bli medlem av Kirken hadde jeg gjort noe godt.

Senere den dagen, husket jeg at jeg hadde lagt fra meg resten av utdelingskortene ved kassen! Neste gang vi dro til butikken, gikk jeg for å spørre om de fortsatt var der. Da så jeg noe, og jeg stoppet momentant. Omtrent fem av kassene hadde utdelingskort der det stod: "Alle et Guds barn." Kassadamen hadde delt dem ut! Jeg følte meg så lykkelig på grunn av det jeg hadde gjort! ■

Bønn i dalen

Av Carsen K., 11 år, Utah, USA

I fjor dro jeg på fottur sammen med faren og broren min. Vi gikk langt inn i dalen. Etter en stund begynte vi å utforske en sideliggende sti. Vi fant store huler og flotte utsiktspunkter. Vi klatret høyere og høyere over løse steiner og bratte bakker.

Etter en stund hadde vi gått oss fullstendig bort. Vi visste ikke hvilken vei vi skulle gå for å komme til bunnen av dalen. Vi satte oss fast i tette tornebusker og mistet både toppen og bunnen av dalen ute av syne. Jeg begynte å bli veldig frustrert. Jeg visste ikke hvor jeg skulle gå, og det visste heller ikke faren min!

Det begynte å bli mørkt og kaldt, og vi visste ikke hvordan vi skulle komme oss ut av dalen. Jeg visste at min himmelske Fader visste hvilken vei vi skulle gå.

Jeg sa: "Hvis vi ønsker å komme oss ut herifra, er vi nødt til å be!" Da knelte vi alle tre ned i bønn, og ba vår himmelske Fader om å lede oss ut av dalen.

I det vi begynte å gå, fikk jeg en følelse av at når jeg så et rett stort tre, skulle jeg gå til venstre. Etter at jeg gikk til venstre, så jeg bilen vår. Jeg visste at vår himmelske Fader hjalp oss ut av dalen. Vår himmelske Fader besvarte vår bønn, og vi kom oss trygt ut – akkurat idet solen gikk ned.

Jeg er så takknemlig for bønnens kraft og for vår himmelske Faders lyttende øre. ■

Skinnende lys i Den tsjekkiske republikk

Innsamlet av Sharon Goodrich, Kirkens tidsskrifter

Vi er primær barn i Den tsjekkiske republikk. Her ser du hvordan vi lar vårt lys skinne i landet vårt.

En gang mistet jeg favoritthandsken min. Jeg ble veldig trist. Moren min og jeg ba, men vi fant den ikke. Jeg prøvde å ha tro. En uke senere fant lillebroren min handsken på gaten! Gud besvarer våre bønner. Jeg elsker ham, og jeg vet at han lever.

Andre W., 9 år

Jeg har venner på skolen som ikke er medlemmer av Kirken men som allikevel respekterer mine normer. En gang sa jeg at vi burde be, og det gikk de med på! Jeg ble veldig glad.

Ivana A., 11 år

Mine venner og jeg skulle gå ned noen etasjer. Da vi kom til heisen, hadde jeg en urolig følelse og ba vennene mine om å ikke bruke den. De bestemte seg for å gjøre det allikevel. Jeg tok trappen. Da jeg kom ned, var ikke vennene

mine der. Heisen hadde satt seg fast! Det tok litt tid før de kom seg ut. Jeg var glad for at ikke noe alvorlig skjedde. Jeg følte også godt fordi jeg hadde fulgt Den hellige ånd.

Amalie N., 10 år

Da vi var på stranden, begynte himmelen å bli mørk. Vinden blåste og laget store bølger! Det tordnet, lynte og haglet. Alle løp for å søke ly. Vi ble ikke skadet av stormen. På veien hjem så vi tre regnbuer. Vi vet at Gud hjalp og beskyttet oss.

Jakub B., 10 år

Jeg har en venn på skolen som ingen andre vil være venn med. Andre barn begynte å si slemme ting til henne som fikk henne til å føle seg stygg. Jeg fortalte det til læreren min og spurte vennen min om hun ville leke sammen med meg. Da ble hun glad!

Ludmila V., 8 år

Jeg var sint på moren min fordi jeg ikke ville bade og gå og legge meg.

Dagen etterpå var jeg lei meg på grunn av mitt dårlige valg. Mor sa at vi kan be og spørre vår himmelske Fader om han vil tilgi oss. Vi knelte ned og ba. Jeg følte meg bedre. Jeg lærte at vi kan omvende oss, og på grunn av Jesus Kristus kan vi få tilgivelse.

Samuel H., 5 år

Jeg bar mitt vitnesbyrd i kirken. Det krevde mot! Siden den gang har jeg følt Ånden.

Eliska K., 11 år

Da marsvinet mitt ble syk, ba jeg for henne. Jeg er takknemlig for at vår himmelske Fader hjalp oss.

Aneta P., 10 år

SEND OSS EN STJERNE!

Vi er nesten ferdig med å samle stjerner! Hvis du ikke har gjort det enda, skynd deg og send oss en e-post med et bilde av din stjerne sammen med din historie, et bilde og mors eller fars tillatelse til liahona@ldschurch.org.

“Jeg vitner om ham, verdens forløser og vår alles Mester. Han er den enbårne Sønn av den levende Gud.”

Av eldste Jeffrey R. Holland
i De tolv apostlers quorum

“Gjenoprettelsens mirakler”, Lys over Norge, jan. 1995, 31.

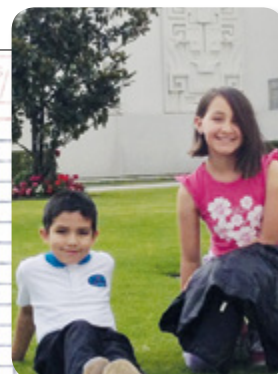
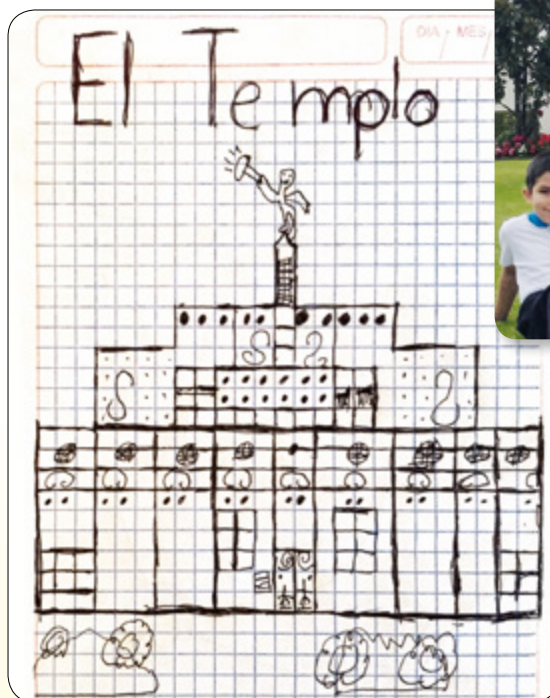

Vår side

Når jeg går i kirken, føler jeg Guds ånd og kjærligheten jeg har for ham og min Frelser, Jesus Kristus. Jeg elsker min Forløser.

Ayana B., 7 år, Frankrike

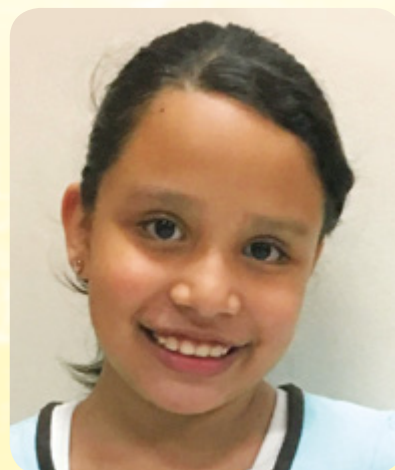
Jeg elsker å være ved tempelet med familien min. Det er et vakkert sted jeg kan besøke når jeg blir 12 år. Det er Herrens hus.

Aldo C., 10 år, Mexico

"Presidente Monson og hans rådgivere"

Omar A., 9 år, Peru

Jeg liker å dele evangeliet på skolen med vennene mine, særlig med en gutt som har vanskeligheter med å snakke, skrive og lese. En måte å dele evangeliet på slik Jesus Kristus underviste er ved å hjelpe og tjene andre. Når læreren gir oss en oppgave i lekseboken, er jeg alltid villig til å hjelpe denne gutten. Jeg elsker å tjene andre fordi det hjelper meg å føle min himmelske Faders kjærlighet.

Allison M., 10 år, El Salvador

Håp i Nederland

Av Megan Armknecht

Basert på en sann historie

Grace er en 15 år gammel jente som bodde i Nederland under 2. verdenskrig. Krigen har herjet i en lang tid. Folket i Nederland sulter, og de håper at krigen snart vil ta slutt.

Det siste året av 2. verdenskrig var den verste for Nederland. Nazistene tok absolutt alt. Grace kunne ikke gå på skolen. Det fantes ikke kull å varme opp huset med. Grace og familien hennes måtte spise tulipanløk for ikke å sulte. De smakte *forferdelig*! Det verste av alt, var at pappa fremdeles var krigsfange.

Men håpet hang i luften. Folk sa at nazistene holdt på å tape krigen. Og i mai i 1945 overga nazistene seg. Nederland var endelig fritt igjen! Folk feiret i gatene. Nå kunne Grace gå tilbake til skolen igjen. Det fantes ingen soldater å være redd for.

Det aller beste hendte en dag da Grace og brødrene hennes gikk hjem fra skolen, da de så det nederlandske flagget flagre foran huset deres. De visste at det bare kunne bety en ting.

“Pappa er hjemme!” ropte Heber.

Grace og brødrene hennes løp inn. Grace kastet armene rundt pappa og ga ham en stor klem. Han klemte henne godt tilbake. Det var så fantastisk å ha pappa hjemme.

Like etter det begynte det å komme pakker med mat, klær og medisin til Nederland. Kirkelederne i Salt Lake

City sendte mange forsyninger for å hjelpe folk etter krigen. Grace fikk til og med en ny kjole! Hun hadde hatt på seg den samme kjolen i over fem år, så hun var veldig glad for å få en ny en.

For første gang på flere år hadde Grace nok å spise.

Misjonspresidentskapet og myndighetene i Nederland bestemte seg for å starte et potetprosjekt

for å dyrke mer mat. Kirkens medlemmer plantet poteter i åkrene i nær-

heten. Til høsten ville de ha tusenvis av

poteter å spise.

“Se!” sa Grace til pappa, mens hun pekte på en potetspire. “Vi vil aldri gå sultne igjen!”

Pappa nikket men smilte ikke. Han sa: “Jeg snakket med president Zappey. Han fortalte at de siste-dagers-hellige i Tyskland fortsatt sulter, akkurat slik vi gjorde. De får ikke hjelp fra myndighetene slik som oss.”

Pappa la armen sin rundt skuldrene til Grace. “President Zappey har spurt oss om vi vil gi våre poteter til de hellige i Tyskland.”

“Gi bort potetene våre!” ropte Grace. Men *nazistene* var fra Tyskland! “De er kanskje siste-dagers-hellige, pappa, men de er fortsatt tyskere”

“Jeg vet at det ikke er lett,” sa far. “Men de er også Guds barn. Han elsker dem også. Jeg tilgav dem for at de tok meg til fange. Herren kan hjelpe oss alle å tilgi.”

Grace så opp på pappa. Han var den modigste personen hun kjente, men hun visste ikke om hun hadde

mot til å tilgi slik som han. Så husket hun en av lærerne på skolen under krigen. Læreren hennes hadde sagt at ikke alle tyskere var nazister, og ikke alle nazi-soldater var slemme. Og nå sultet jentene og guttene i Tyskland, akkurat slik Grace hadde gjort.

Grace trakk pusten dypt. “Jeg forstår,” sa hun. “La oss gi dem potetene våre.”

Pappa ga henne en klem og smilte. “Du er sånn en modig jente. Dette er en vanskelig ting å gjøre. Men vi er Jesu Kristi disipler, og det er våre tyske brødre og søstre også.

Grace smilte. De sinte følelsene i hjertet hennes smeltet bort, og hun følte seg rolig og varm. Hun

kunne tilgi tyskerne. Og Jesus kunne hjelpe henne å elske dem også. ■

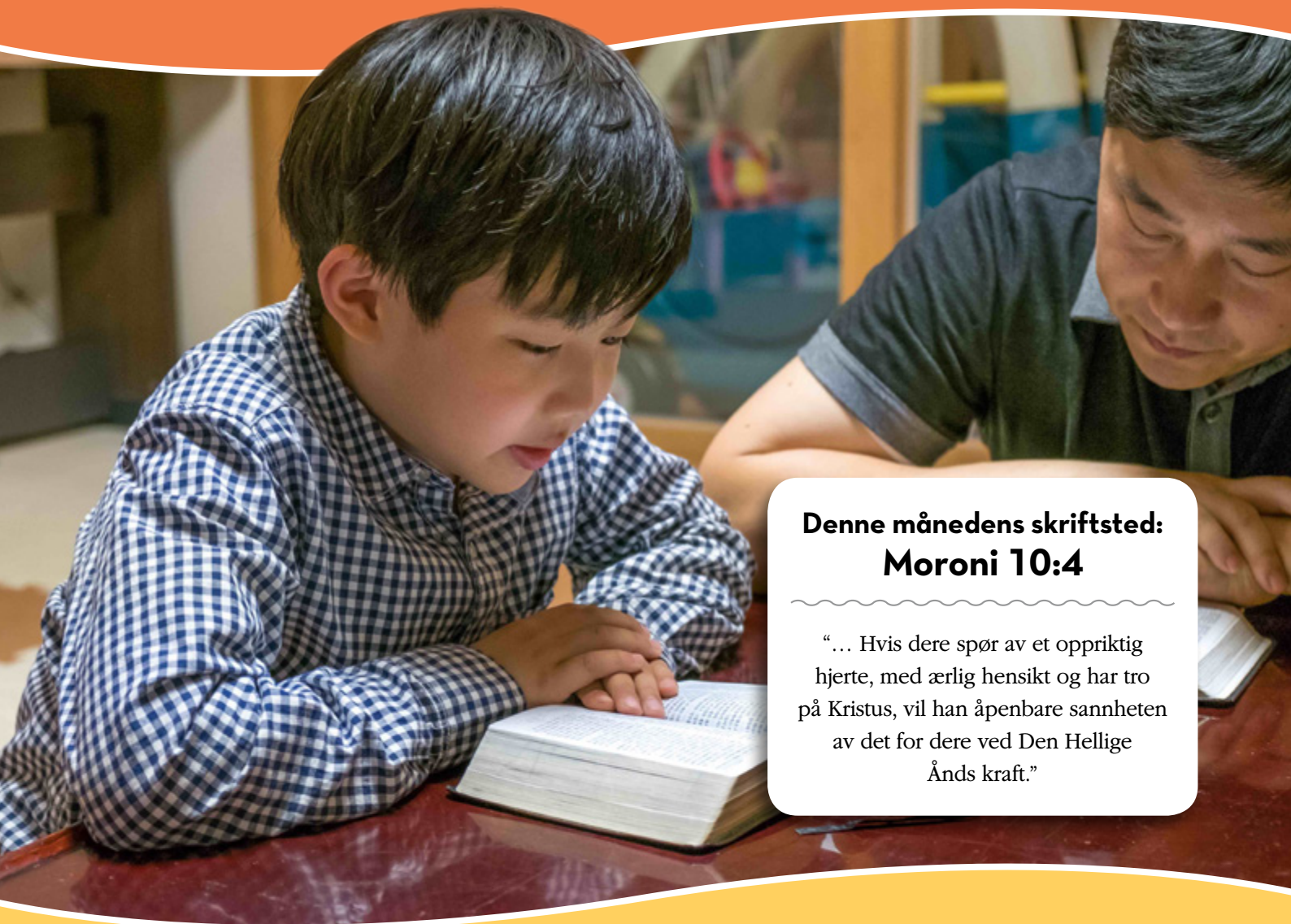
Artikkelforfatteren bor i New Jersey, USA.

Siste-dagers-hellige i Nederland ga 70 tonn med poteter og 90 tonn med sild til de tyske siste-dagers-hellige. Senere, i 1953, sendte tyske hellige matvarer til Kirkens medlemmer i Nederland etter en stor flom.

Mormons bok- leseklubb

BLI MED VED Å LESE MORMONS BOK!

Du kan lese på egenhånd, sammen med familien, eller sammen med en venn. Send oss deretter et bilde av deg mens du leser Mormons bok, og fortell oss om noe du har lært eller din favorithistorie fra Mormons bok. Send det inn via liahona.lds.org (klikk på "Submit an Article").

Denne månedens skriftsted: **Moroni 10:4**

“... Hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft.”

Min favorithistorie fra Mormons bok finnes i 3 Nephi 17, og den handler om Jesus som velsigner barna. Jeg liker denne historien fordi den forteller oss hvor mye

Jesus og vår himmelske Fader elsker oss. Jeg kjenner meg igjen i barna, og jeg forestiller meg at jeg selv står der.

Barbora J., 11 år, Den tsjekkiske republikk

Jeg elsker Mormons bok fordi det er en sann bok. Den er skrevet av profeter. Den hjelper meg å velge det rette, og når jeg har problemer hjelper den meg. Jeg tror på den.

Jason S., 10 år, Maharashtra, India

Ester var modig

Ester var dronningen av Persia. Kongen visste ikke at Ester var en jøde. Kongen hadde en ond venn som hatet jødene. Han lurte kongen til å si at alle jødene i landet skulle drepes. Ester bestemte seg for å be kongen om å redde folket hennes. Men hun kunne bli drept ved å gå til kongens trone. Ester ba jødene om å faste for henne. Da Ester gikk til ektemannens trone, ønsket han henne velkommen. Hun inviterte ham og vennen hans på middag. Der fortalte hun dem at hun var en jøde. Kongen kunne ikke forandre loven, men han tillot jødene å beskytte seg selv. Med Guds hjelp hadde Ester reddet folket sitt!

“Dronning Ester”, Rebecca C., 8 år, Aragua, Venezuela

Les om Ester i Ester 2–8.

ESTER

Ester var modig og trodde på Gud. Jeg kan være modig og stå for det som er rett!

- Lær utenat den siste delen av Ester 4:14.
- Se kapittel 45 av Historier fra Det gamle testamente på scripturestories.lds.org.
- Hvis foreldrene dine sier at du er gammel nok, kan du faste for noen du er glad i.
- Jeg kan være modig ved å ...

Dronning Ester

Av Kim Webb Reid

Ester var dronning. Hun var gift med kongen av Persia.

Kongen hadde en venn som var et ondt menneske. Han lurte kongen til å lage en lov om at alle jøder måtte drepes! Kongen visste ikke at hans kone, Ester, var jøde.

Ester bestemte seg for å spørre sin mann, kongen, om å redde folket hennes. Men hun var redd for at han skulle bli sint. Ester ba alle jødene om å faste og be for henne. Så gikk Ester til kongen. Han ble ikke sint!

Ester inviterte kongen og vennen hans til middag. Under middagen, fortalte Ester kongen at *hun* var jøde. Kongen var sint på vennen som hadde lurt ham. Han ville fortelle jødene at de kunne beskytte seg selv. Ester bidro til å redde folket sitt!

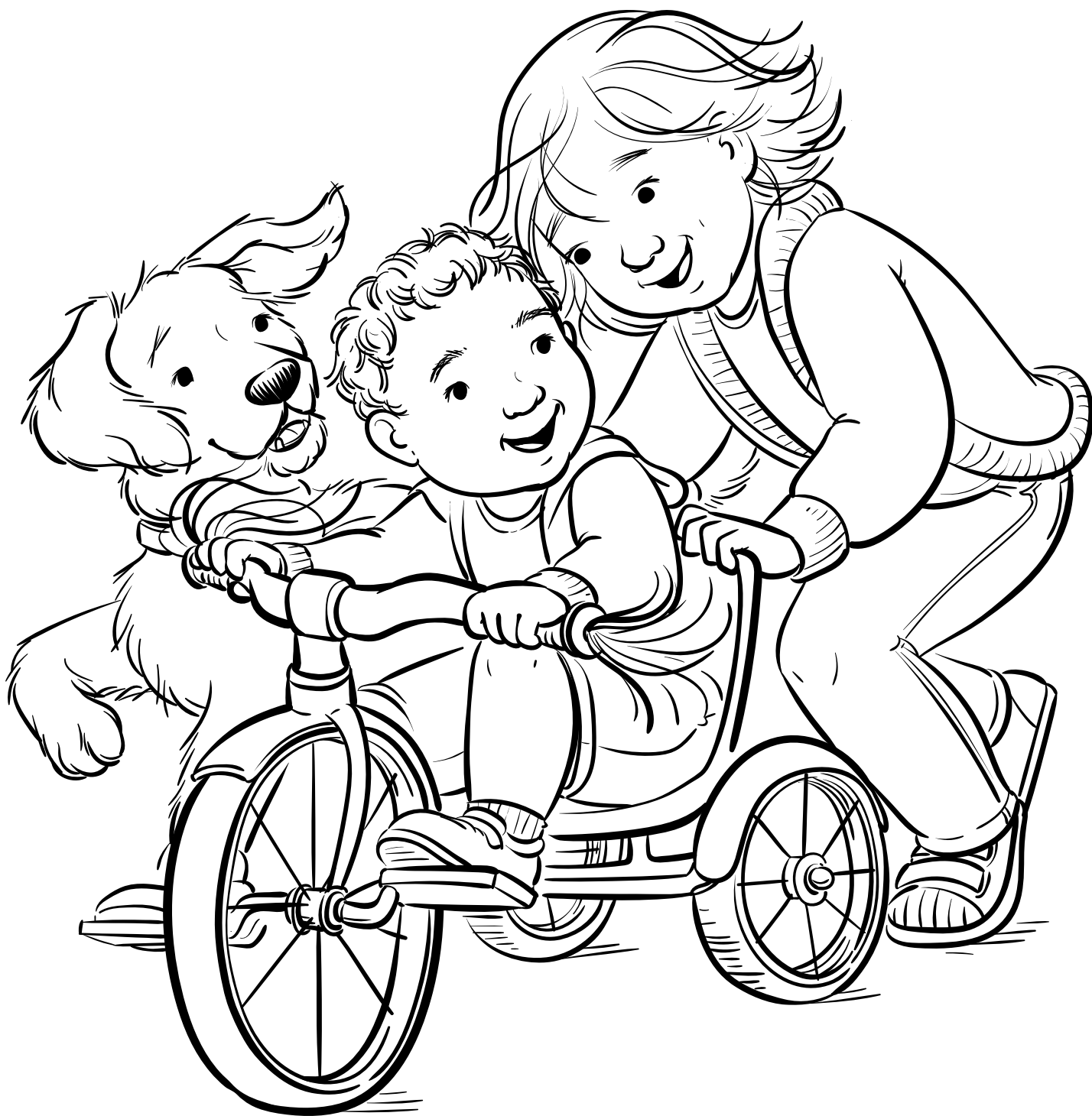

Vi kan be vår himmelske Fader om hjelp.
Vi kan være modige og fryktløse slik som Ester. ■

Fra Ester 2-8.

Jeg kan hjelpe andre til å føle seg elsket

Av president
James E. Faust
(1920–2007)

Annenrådgiver i Det første presidentskap

VÅR STØTTE OG OPPHOLDELSE

Åndelig veiledning [avhenger] i stor grad ... av å være i harmoni med ... profeter, seere og åpenbarere.

Jeg ønsker å tale om de hellige embetene til de prestedømsledere som er “kalt og utvalgt” (L&p 55:1) til å veilede Kirken i dag ...

Mine brødre [i De tolv apostlers quorum] [er,] uten unntak ... gode, hederlige og pålitelige menn. Jeg kjenner deres hjerter. De er Herrens tjenere. Deres eneste ønske er å arbeide i sine store kall og bygge opp Guds rike på jorden. Våre brødre som virker i dag er prøvet og trofaste ... Deres hjerter er rene, deres erfaring så stor, deres sinn så skarpt og deres åndelige visdom så dyp at det er betryggende bare å være i deres nærhet.

... [Da jeg ble kalt, ble jeg gitt råd om] at det viktigste jeg skulle gjøre, var å alltid være i harmoni med mine Brødre ... Det slo meg som noe jeg ønsket å gjøre av hele mitt hjerte.

... Jeg har konkludert med at åndelig veiledning i stor grad avhenger av å være i harmoni med Kirkens president, Det første presidentskap og De tolv quorum – som alle er oppholdt ... som profeter, seere og åpenbarere. Jeg vet ikke hvordan vi kan forvente å være i full harmoni med Herrens ånd om vi ikke er i harmoni med Kirkens president og de andre profetene, seerne og åpenbarerne ...

Mitt råd til Kirkens medlemmer er å støtte Kirkens president, Det første

presidentskap, De tolv quorum og andre generalautoriteter av hele vårt hjerte og vår sjel. Gjør vi det, vil vi være i en trygg havn ...

Vi må også støtte og oppholde våre lokale ledere, for de er også “kalt og utvalgt”. Alle medlemmer av denne kirken kan få råd fra en biskop eller en grenspresident, en stavs- eller misjonspresident, samt Kirkens president og hans medarbeidere. Ingen av disse brødrene ba om å få disse kallene. Ingen er fullkomne. Likevel er de Herrens tjenere, kalt av ham gjennom dem som er berettiget til inspirasjon. De som er kalt, oppholdt og beskikket, har krav på vår støtte og oppholdelse. ■

Fra en generalkonferansetale som ble holdt i oktober 2005.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852-1922), *THE BLIND MAN AT THE POOL OF SILOAM* (DEN BLINDE MANNEN VED VANNET I SILOAM), 1879, OLJEMALERI, 101,6 CM X 127,6 CM. BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY MUSEUM OF ART, KJØPT MED MIDLER FRA JACK R. WHEATLEY, 2014.

THE BLIND MAN AT THE POOL OF SILOAM
IDEN BLINDE MANNEN VED VANNET I SILOAM],
AV EDMUND BLAIR LEIGHTON

"Han svarte: Den mannen som heter Jesus, gjorde en deig og smurte på øynene mine og sa til meg: Gå til Siloa og vask deg! Da jeg så gikk bort og vasket meg, kunne jeg se...

Var ikke denne mannen fra Gud, kunne han ingenting gjøre" (Johannes 9:11, 33).

UNGE VOKSNE

**UNDERSØK DINE
"HVORFOR"**

*Hva motiverer deg til
å etterleve evangeliet?*

44

UNGDOM

**HVORDAN
DEN HELLIGE
ÅND KAN
UNDERVISE DEG**

50, 56

**ARBEID NÅ
FOR FREMTIDEN
DU ØNSKER DEG**

62

GENERALKONFERANSEN

**5 MÅTER Å
LÆRE FRA
GENERAL-
KONFERANSEN PÅ**

50, 54,
58

JESU KRISTI
KIRKE

AV SISTE DAGERS HELLIGE

3